

VALTAKUNNAN RAJAN YLITYSPAikkojen VIITOITUS

VÄGVISNINGEN TILL RIKSGRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLENA

TIE- JA VESIRAKENNUSHALLITUS
LIKENNETOIMISTO

VÄG- OCH VATTENBYGGNADSSTYRELSEN
TRAFIKBYRÅN

VIATEK OY

HELSINKI
HELSINGFORS 1983

08

TIE-

86 0527

VALTAKUNNAN RAJAN YLITYSPAIKKOJEN VIITOITUS

VÄGVISNINGEN TILL RIKSGRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLENA

TIE- JA VESIRAKENNUSHALLITUS,
LIIKENNETOIMISTO

VÄG- OCH VATTENBYGGNADSSTYRELSEN,
TRAFIKBYRÅN

VIATEK OY

HELSINKI 1983
HELSINGFORS

SISÄLLYSLUETTELO

sivu

ALKUSANAT

1.	JOHDANTO	1
	1.1 Suunnitelman taustaa	1
	1.2 Suunnitelman tavoite	1
2.	SUUNNITTELUPERUSTEET	2
	2.1 Yleisiä perusteita	2
	2.2 Teiden luokitus	3
	2.3 Yleisten teiden viitoituksessa käytetyt viitoituskohteet	3
	2.4 Viitoituksessa käytettävät merkit	4
3.	LÄHTÖTIEDOT	5
4.	VIITOITUSPERIAATTEET	6
	4.1 Maarajat	6
	4.11 Pääperiaate	6
	4.12 Valtatie 21	10
	4.2 Autolauttasatamat	11
5.	VIITOITUKSEN YLEISSUUNNITELMAT	14
	5.1 Maarajat	14
	5.2 Esimerkkejä autolauttasatamien viitoituksesta	21

LIITTEET

1.	Kustannusvertailu valtatie 21 rajan ylityspaikkojen viitoituksien vaihtoehtoista
2.	Luettelo ruotsinkielisistä ja kaksikielisistä kunnista 1983-92
3.	Rajan ylityspaikkojen viitoituksien yleissuunnitelmat

ALKUSANAT

Valtakunnan rajan ylittävien teiden ja lauttayhteyksien viitoituksessa ei ole ollut yhtenäistä käytäntöä. Ruotsin ja Suomen tielaitosten välisissä yhteyksissä on todettu tarve kehittää ko. opastusta. Edellä olevan johdosta on laadittu suunnitelma, jonka tarkoituksena on saavuttaa yhtenäinen käytäntö koko maassa. Viitoitukseen liittyvien kaupunkien osalta suunnitelma voi toimia suosituksen luontoisena lähtökohtana viitoituksen suunnittelemiseksi katuverkolla.

Suunnitelman on tie- ja vesirakennushallituksen liikennetoimiston toimeksiannosta laatinut Viatek Oy, josta työhön ovat osallistuneet DI Markku Leppävuori ja DI Jaakko Rahja. Liikennetoimistosta työtä ovat valvoneet DI Teuvo Puttonen sekä DI Seppo Sarjamo.

1. JOHDANTO

1.1 Suunnitelman taustaa

Valta- ja kantateiden viitoitus muodostaa viitoitusjärjestelmän suunnittelurungon. Sitä hyväksi käyttäen on laadittu tämä rajan ylityspaikkojen viitoitussuunnitelma siten, että se saumattomasti soveltuu kaukoliikennettä palvelemaan valta- ja kantateiden viitoitukseen. Valta- ja kantateiden viitoituksen yleissuunnitelma koostuu kaikkia yksittäisiä teitä varten laadituista viitoituksen yleissuunnitelmapiirustuksista, joissa on esitetty tien suunnassa sekä valta- ja kantateiden keskinäisissä liittymissä opastettavat kauko-, väli- ja lähikohteet. Rajan ylityspaikkojen viitoituksen yleissuunnitelmassa on perustana edellä mainittu valta- ja kantateiden viitoitus täydennettynä tarvittaessa alempiluokkaisten teiden viitoituksella.

1.2 Suunnitelman tavoite

Suunnitelman tavoitteena on ollut selvittää rajan ylityspaikkojen ja auttolauttasatamien viitoituksessa esiintyviä ongelmia sekä lähtötietoihin ja nykyiseen käytäntöön pohjautuen suunnitella viitoituksen yleisperiaatteet, joissa esitetään viitoitettavan kohteen valinta, viitoituksen laajuus sekä viitoitettavan reitin valinta. Tavoitteena on lisäksi ollut laadittuja viitoitusperiaatteita soveltamalla laatia kutakin maarajan ylityspaikkaa varten viitoituksen yleissuunnitelma. Työ on jaettu kolmeen vaiheeseen:

1. Nykyisten viitoitusopasteiden inventointi sekä maarajan ylityspaikkojen että autolauttasatamien osalta vallitsevan tilanteen selvittämiseksi.
2. Viitoitusperiaatteiden suunnittelu.
3. Yksittäisten rajan ylityspaikkojen viitoituksen yleissuunnitelmien laatiminen.

2. SUUNNITTELUPERUSTEET

2.1 Yleisiä perusteita

Viitoituksen tarkoituksena on antaa helposti ymmärrettävällä ja selväpiirteisellä tavalla autoilijalle informaatiota, jotta hän pystyisi valitsemaan oikean reitin päästäkseen haluamaansa paikkaan. Autoilijan tulee myös pystyä viitoituksen avulla paikallistamaan sijaintinsa tieverkolla. Käytännön syistä viitoituksessa rajoitutaan vain tärkeimpien kohteiden osoittamiseen, koska viitoituskohteita olisi muutoin liikaa. Viitoituksessa tulee valita opastettaviksi kohteiksi vain ne, joiden viitoitus parhaiten palvelee tienkäyttäjiä.

Viitoitusta suunniteltaessa oletetaan, että tienkäyttäjä ennen matkalle lähtemistään selvittää, missä päin valtakuntaa ja minkä tien varrella hänen matkansa kohde sijaitsee. Tämän periaatteen mukaisesti viitoituskohteet tulee valita siten, että ne löytyvät Suomen tiekartan uusimmasta painoksesta. Viitoituksen perusteella varmistetaan oikean tien valinta ja kyseisellä tiellä pysyminen. Lähellä kohdetta tienkäyttäjää ohjataan paikallisilla opasteilla, joissa on osoitettu joko matkan kohde tai muu määränpäättä lähellä oleva kohde.

Viitoituksen tulee palvella sekä kauko- että lähiliikennettä. Kaukoliikenteeksi on katsottava rajan ylittävä liikenne. Kaukoliikenteen osalta vaatimuksena on, että tienkäyttäjän tarvitsee tutkia karttaa vain matkan alkuvaiheessa ja kohteen läheisyydessä. Matkan aikana tulee autoilijalla yleensä olla mahdollisuus pysyä oikealla reitillä pelkän viitoituksen avulla. Lähiliikenteestä suuri osa koostuu tienkäyttäjistä, jotka tuntevat paikkakunnan tiestön ja tarvitsevat viitoitusta vain kohteeseen johtavan tien liittymäpaikan määrittämiseen.

Viitoituksen tulee täyttää seuraavat perusvaatimukset:

- ymmärrettävyys,
- jatkuvuus,
- havaittavuus,
- ohjaus edullisimmalle reitille ja
- liikenneturvallisuus.

Kuntien kielisuhteet otetaan viitoituksessa huomioon siten, että liikennemerkissä tai sen lisäksi käytettävän tekstin tulee olla yksikielisessä kunnassa yksikielinen kunnan kielen mukaan ja kaksikielisessä kunnassa kaksikielinen kunnan enemmistökieli ylempänä. Valta- ja kantateillä sekä moottori- ja moottoriliikenneteillä käytetään ruotsinkielisissä kunnissa kuitenkin myös suomenkielistä tekstiä tien suuntaa osoittavassa opastusmerkissä ruotsinkielisen alapuolella. Erityisistä syistä opastukseen voidaan poikkeuksellisesti käyttää suomen tai ruotsin kielen lisäksi muutakin kieltä.

2.2

Teiden luokitus

Viitoitusjärjestelmä suunnitellaan tien toiminnallisen luokan perusteella. Tämän mukaan viitoituksen tulee palvella tietä käyttävän liikenteen tarpeita. Kaukoliikenne, seudullinen liikenne ja lähiliikenne asettavat viitoitukselle erilaisia vaatimuksia. Yleisten teiden viitoituksen suunnittelussa käytetään seuraavaa tieluokitusta:

- A. Valta- ja kantatiet.
- B. Seudulliset tiet. Hallinnollisen luokituksen "Muut maantiet" jaetaan viitoitusta suunniteltaessa seudullisiin teihin ja muihin maanteihin. Seudulliset tiet on määrätty TVH:n päätöksellä.
- C. Muut maantiet.
- D. Paikallistiet.

2.3

Yleisten teiden viitoituksessa käytetyt viitoituskohteet

Viitoitettavat kohteet ovat joko kauko-, väli-, lähi-, pää- tai paikalliskohteita. Kohteet valitaan seuraavien periaatteiden mukaisesti:

Valta- ja kantateiden viitoituskohteina käytetään kauko-, väli- ja lähikohteita. Kaukokohteeksi valitaan kaukoliikenteen kannalta tärkeä, yleisesti tunnettu kaupunki- tai maakuntakeskus. Välikohteeksi määritellään yleensä kaupunkikeskus tai muu merkittävä tieverkon solmupiste, jota ei ole valittu kaukokohteeksi. Lähikohteeksi valitaan tien vaikutuspiirissä oleva paikkakunta, normaalisti kuntakeskus, joka synnyttää tielle runsaasti paikallisliikennettä.

Seudullisilla teillä käytetään kauko-, väli- ja lähikohteita. Kaukokohteeksi valitaan seudullista liikennettä palveleva, tien suuntaa osoittava yleisesti tunnettu kaupunkikeskus tai liikenteen kannalta merkittävä muu kohde. Kaukokohteen ei välttämättä tarvitse olla viitoitettavan seudullisen tien varrella, vaan se voi olla sen ylempiluokkaisen tai toisen seudullisen tien kohde, johon seudullinen tie liittyy. Välikohteiksi voidaan määritellä seudullisen liikenteen kannalta merkittäviä paikkakuntia, joita ei ole valittu kaukokohteiksi. Lähikohteiksi valitaan tien vaikutuspiirissä lähellä olevia kohteita, joiden viitoittamista pidetään tarpeellisena.

Muilla maanteilla käytetään pääkohteita ja paikalliskohteita. Pääkohteeksi valitaan yleensä tien varrella sijaitseva keskus, joka on liikenteelliseltä merkitykseltään tärkein tien varrella olevista keskuksista. Pääkohteen ei välttämättä tarvitse olla ao. maantien varrella, vaan se voi olla myös sen ylempiluokkaisen tien kohde, johon maantie liittyy. Paikalliskohteeksi voidaan valita liittymän lähellä tien varrella oleva kohde.

Paikallisteilla viitoitetaan vain paikalliskohteita. Viitoituskohteet pyritään valitsemaan siten, että viitoitus palvelee tietä eniten käyttävää liikennettä. Tämän mukaan kohteeksi voidaan valita kylä, taloryhmä, teollisuusalue tms. Kohdetta valittaessa tulee ottaa huomioon käytännön mahdollisuudet viedä viitoitus katkeamattomana perille saakka.

Viitoitettavat kohteet valitaan siten, että ne löytyvät uusimmasta Suomen tiekartasta 1:200 000.

2.4

Viitoituksessa käytettävät merkit

Valtakunnan rajan ylityspaikkojen viitoituksessa käytetään seuraavia merkkejä:

- suunnistustaulut (merkit 611 ja 612)
- ajokaistan yläpuoliset viitat (merkit 631 ja 632)
- tienviitta (merkki 641)
- erkanemisviitta (merkki 642)
- etäisyystaulu (merkki 661)
- tien numero (merkit 663 - 666)
- autolauttasataman tunnus (merkki 674)
- tavarasataman tunnus (merkki 675)
- paikannimi (merkki 662)

Viitoituksessa noudatetaan tie- ja vesirakennushallituksen hyväksymiä liikennemerkkien käyttöä koskevia ohjeita (TVH 741909 ja 741910).

3. LÄHTÖTIEDOT

Nykyisen viitoituksen selvittämiseksi tie- ja vesirakennuspiirejä pyydettiin inventoimaan alueellaan olevien autolauttasatamien ja rajan ylityspaikkojen viitoitus.

Inventointi tehtiin siten, että työn lähtötiedoiksi saatiin kustakin rajan ylityspaikasta ja autolauttasatamasta

- viitoitettu kohde (rajan ylityspaikka, matkustajasatama tai naapurimaan puolella oleva kohde)
- viitoitetut reitit
- viitoituksen laajuus, ts. mistä saakka kohde on viitoitettu
- viitoituksessa käytetyt opasteet (tienviitta, suunnistus-taulu), niiden teksti ja likimääräinen sijainti.

Inventointi pyydettiin suorittamaan sopivalle kartalle siten, että siinä ilmenee kussakin liittymässä käytetyt opasteet ja viitoitettu reitti.

Tie- ja vesirakennuslaitosta koskevia tähän työhön liittyviä valtakunnan rajan ylityspaikkoja on neljässä piirissä (Turku, Vaasa, Kymi ja Lappi) yhteensä 19 kappaletta. Rajan ylityspaikat ovat seuraavat:

Turku. Turun piirissä on kaksi autolauttasatamaa (Turku ja Naantali).

Vaasa. Piirissä on kolme autolauttasatamaa (Vaasa, Kaskinen ja Pietarsaari)

Kymi. Piirissä on kaksi maarajan ylityspaikkaa (Vaalimaa ja Nuijamaa)

Lappi. Piirissä on yhteensä 12 maarajan ylityspaikkaa ja lisäksi Kemin kaupungin rannasta on matkustajaliikennettä Luleään. Rajan ylityspaikat ovat: Tornio, Aavasaksa, Pello, Kolari, Muonio, Kaare-suvanto, Kilpisjärvi, Kivilompolo, Karigasniemi, Nuorgam, Näätämö ja Raja- Jooseppi.

Edellä mainittujen ylityspaikkojen lisäksi on Kainuun piirissä kolme rajan ylityspaikkaa. Niistä kaksi on raakapuun tuontia varten ja niitä ei viitoiteta. Kolmas ylityspaikka on Vartius, jossa tarvitaan rajan ylitykseen ja määrättyllä työskentelyalueella liikkumiseen oikeuttava lupa, joten paikka ei ole matkailuliikenteen käytössä.

Rajanylityspaikkojen viitoituksessa opastettu kohde vaihtelee piireittäin ja jopa piirin sisällä. Kohteena on

- Suomen puoleinen rajan ylityspaikka tai/ja
- rajan takainen paikka tai/ja
- rajan takainen valtio tai/ja
- SATAMA autolauttatunnuksen kanssa tai ilman.

4. VIITOITUSPERIAATTEET

4.1 Maarajat

4.11 Pääperiaate

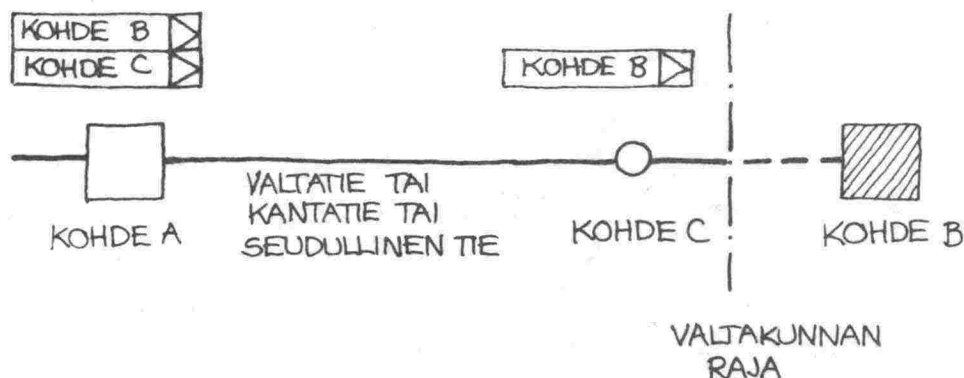
Rajan ylityspaikalle johtavalla valta- ja kantatiellä sekä seudullisella tiellä viitoitetaan rajan takainen kohde kaukokohdeena sekä muilla maanteillä pääkohteena.

Viitoitettavaksi kauko- tai pääkohteeksi valitaan ensisijaisesti paikkakunta, joka on rajan takaisen valtion kaukokohde (fjärrort, fjernmål). Koska tavoitteena on, että viitoitettava kohde sijaitsee rajan läheisyydessä, voidaan kohteeksi toissijaisesti valita rajan takaisen maan kaukokohde sijasta rajan takaisen maan lähikohde (närort, naermål). Tällöin lähikohteen on kuitenkin oltava liikenteellisesti merkittävä paikkakunta sekä tunnettu myös Suomen puolella.

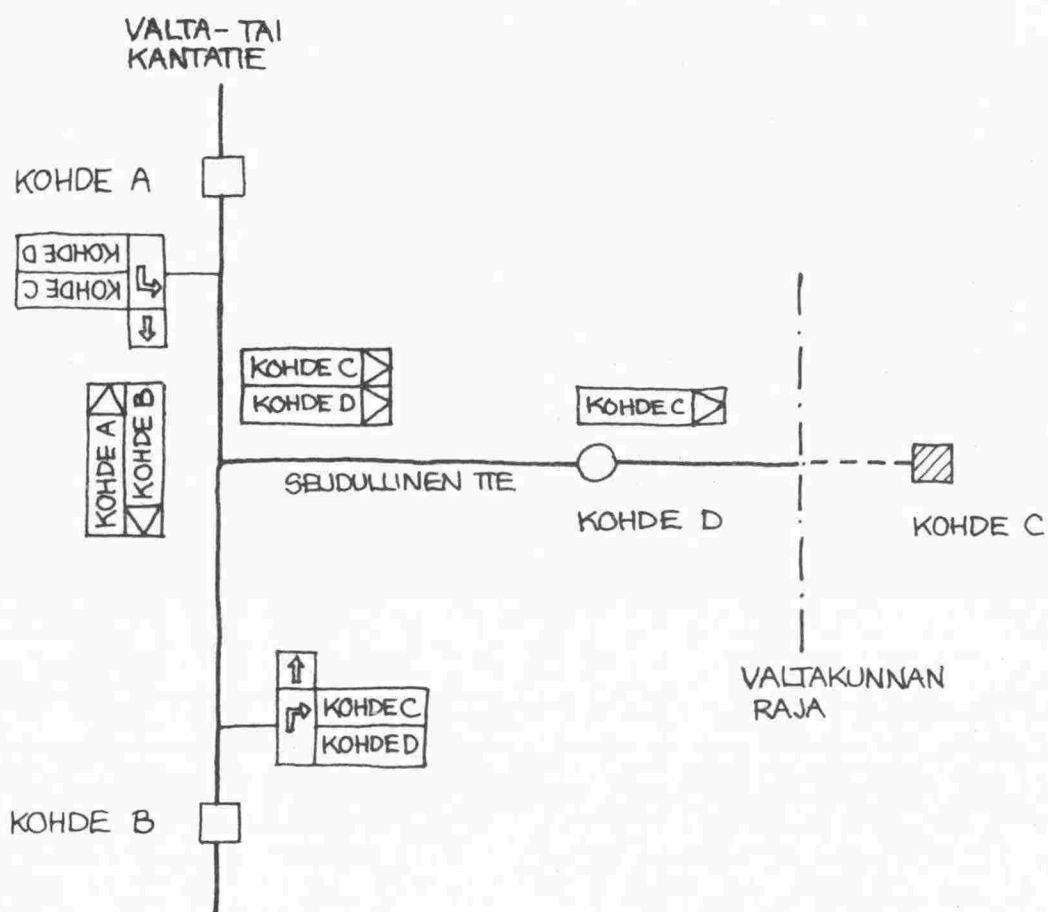
Suomen puoleinen rajan ylityspaikka viitoitetaan valta- ja kantatiellä sekä seudullisella tiellä välikohdeena sekä muulla maantiellä paikalliskohteena. Mikäli Suomen puoleinen rajan ylityspaikka on valta- ja kantateiden viitoituskohdeluettelossa valittu aiemmin kaukokohdeksi, muutetaan rajan ylityspaikka kaukokohdeesta välikohdeksi, jos

- Suomen puoleinen rajan ylityspaikka ei ole kaupunki- tai maakuntakeskus ja
- viitoitettava rajan takainen kaukokohde on merkittävä kaupunkikeskus.

Rajan takaisen kaukokohde viitoitus aloitetaan rajan ylityspai- kalle johtavalla valta- ja kantatiellä edellisestä kaukokohdeesta. Rajan ylityspai- kalle johtavalla seudullisella tiellä aloitetaan kaukokohde viitoitus seudullisen tien ja valta- ja kantatien välisestä liittymästä tai edellisestä kaukokohdeesta, mikäli edellinen kaukokohde sijaitsee edellä mainitun liittymän ja rajan ylityspaikan välissä.

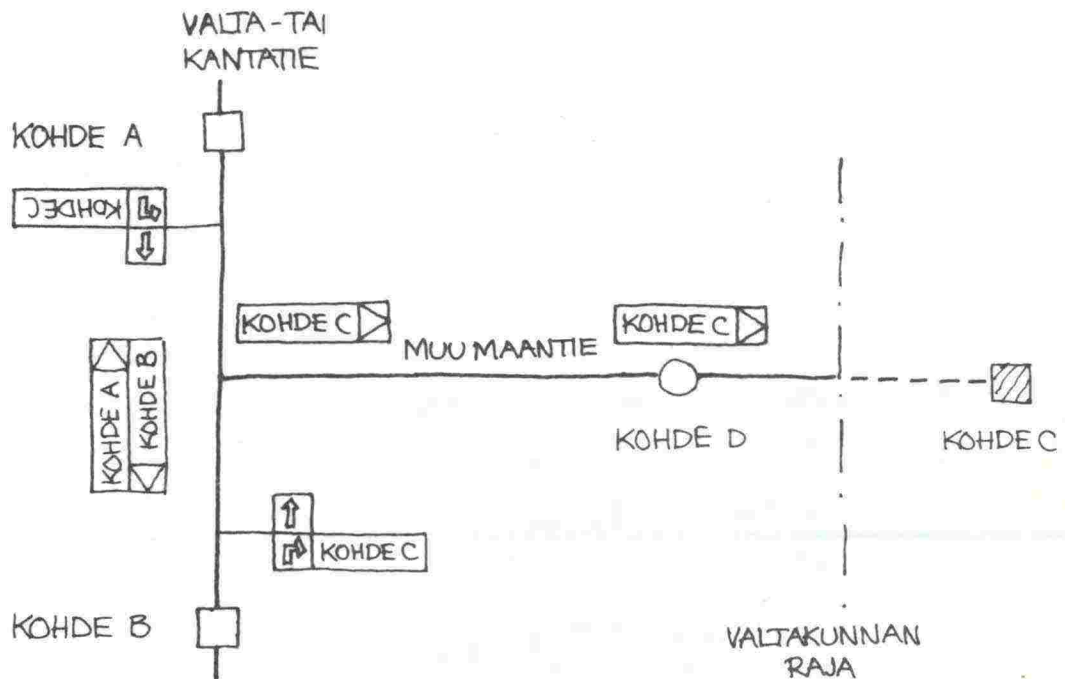

- ☐ KOHDE A ON VALTA- TAI KANTATTEN TAI SEUDULLISEN TIEN KAUKOKOHDE
- ☒ KOHDE B ON RAJAN TAKAINEN KAUKOKOHDE
- ☐ KOHDE C ON RAJAN YLITYSPAikka JA VALTA- TAI KANTATIEN TAI SEUDULLISEN TIEN VÄLIKOHDE

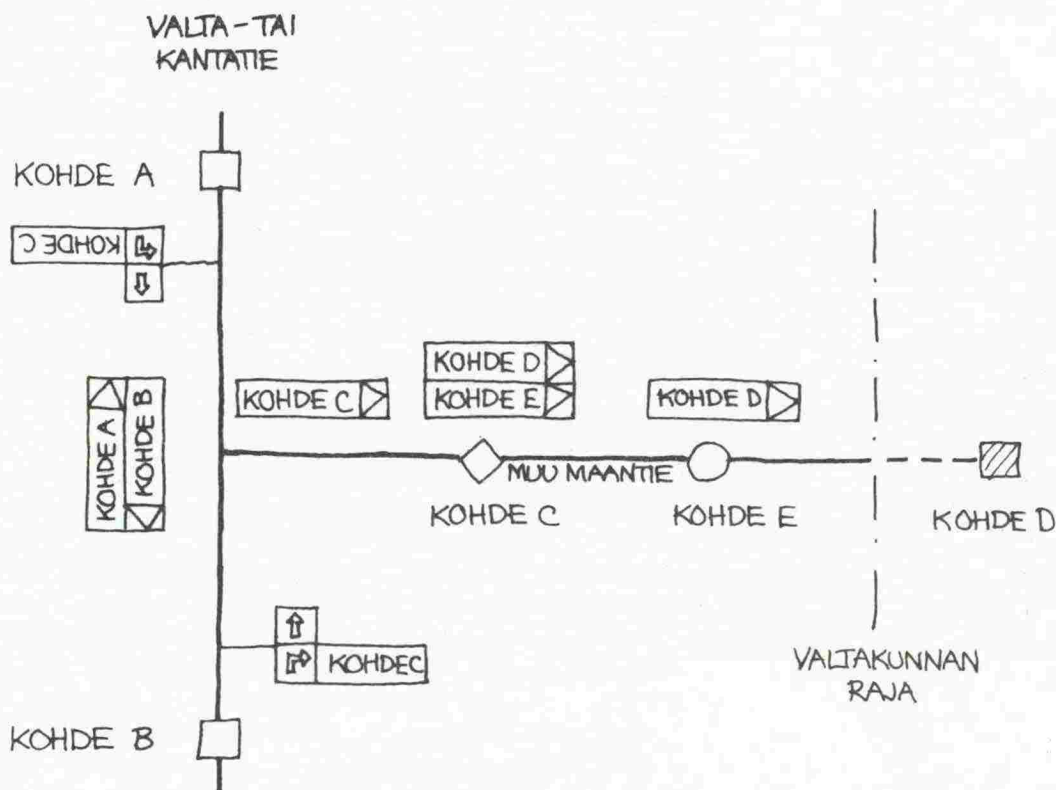

- KOHTEET A JA B OVAT VALTA-TAI KANTATIEEN KAUKOKOHTEITA
- ▤ KOHDE C ON RAJAN TAKAINEN KAUKOKOHDE
- KOHDE D ON RAJAN YLITYSPAIKKA JA SEUDULLISEN TIEEN VÄLIKOHDE

Rajan takaisen pääkohteen viitoitus aloitetaan rajan ylityspaikalle johtavalla muulla maantiellä valta- tai kantatien ja muun maantien liittymästä tai edellisestä pääkohteesta, mikäli edellinen pääkohde sijaitsee edellä mainitun liittymän ja valtakunnan rajan välissä.

- KOHTEET A JA B OVAT VALTA-TAI KANTATIEN KAUKOKOhteita
- ▨ KOHDE C ON RAJAN TAKAINEN PÄÄKOHDE
- KOHDE D ON RAJAN YLITYSPAikka JA MUUN MAANTIEN PAIKALLISKOHDE

- KOHTEET A JA B OVAT VALTA-TAI KANTATIENTEN KAUKOKOHTEITA
- ◇ KOHDE C ON MUUN MAANTIENTEN PÄÄKOHDE
- ▨ KOHDE D ON RAJAN TAKAINEN PÄÄKOHDE
- KOHDE E ON RAJAN YLITYSPAIKKA JA MUUN MAANTIENTEN PAIKALLISKOHDE

Suunnistustauluissa ja tienviitoissa mainitaan opastettava rajan takainen paikkakunta rajan takaisen maan kielellä. Mikäli kohteella on yleisesti tunnettu ja käytetty suomenkielinen nimi, mainitaan se vieraskielisen tekstin yläpuolella elleivät paikkakunnan kielisuhteet muutoin määrää. Edellä mainittuun periaatteeseen tekevät poikkeuksen rajan takaiset Neuvostoliiton puolella olevat kohteet kuten Leningrad, Viipuri ja Murmansk. Nämä kauko- tai pääkohteet kirjoitetaan vain suomen kielellä.

Rajan takaisen kohteen nimen yhteydessä käytetään selvyiden vuoksi maatunnusta, mikäli nimellä voidaan ajatella tarkoitettavan myös Suomen puoleista rajan läheisyydessä olevaa paikkakuntaa. Tällöin rajan takaisen kohteen nimen lisäksi myös Suomen puoleisen paikkakunnan nimen yhteydessä käytetään maatunnusta suunnistustauluissa ja tienviitoissa, mikäli molempien paikkakuntien nimet esiintyvät niissä yhtäaikaan. Maatunnuksena on kyseisen maan ajoneuvoissa käytettävä kansallisuustunnus. Maatunnus kirjoitetaan viitoitettavan kohteen nimen jälkeen sulkumerkeillä erotettuna. Muilta osin liikennemerkkien kielisuhhteissa noudatetaan valtioneuvoston päätöksessä virka- ja itsehallintoalueiden kielellisestä jaotuksesta (30.12.1982/1111), valtioneuvoston päätöksessä virka- ja itsehallintoalueiden sekä eräiden liikennepaikojen nimistä (23.12.1982/1052) ja liikenneministeriön päätöksessä liikenteen ohjauslaitteista (16.3.1982/203) annettuja määräyksiä.

Etäisyystauluissa osoitetaan etäisyydet rajan takaiseen viitoitettavaan kohteeseen ja tien Suomen puoleisiin viitoituskohteisiin. Välikohteena viitoitettavan rajan ylityspaikan ja valtakunnan rajan välisellä tieosuudella valta- ja kantateillä sekä seudullisilla teillä etäisyystauluissa osoitetaan myös etäisyys valtakunnan rajalle, mikäli tieosuuden pituus on vähintään 2 - 3 km. Etäisyys valtakunnan rajalle osoitetaan kaukokohteen alapuolella käyttäen tekstiä "Valtakunnan raja". Tällöin etäisyystauluissa on suomenkielisen tekstin lisäksi teksti rajan takaisen maan kielellä suomenkielisen tekstin alapuolella elleivät paikkakunnan kielisuhhteet muutoin määrää. Muilta osin etäisyystaulun käytössä noudatetaan TVH:n hyväksymien viitoitusohjeiden (TVH 741910) sallimaa poikkeusta. Sen mukaan etäisyystaulua käytetään valta- ja kantateillä ja seudullisilla teillä sekä lisäksi muilla teillä poikkeustapauksissa, kun halutaan antaa autoilijalle mahdollisuus varmistua, että hän on liittymän jälkeen oikealla tiellä. Tällainen tilanne voidaan katsoa olevan kaikilla rajan ylityspaikoille johtavilla teillä.

Muilta osin noudatetaan TVH:n hyväksymiä yleisten teiden viitoitusohjeita (TVH 741910).

4.12 Valtatie 21

Valtatie 21 kulkee rajan suuntaisesti välittömästi rajan läheisyydessä. Rajan takainen kohde viitoitetaan valtatiellä 21 (välillä Tornio - Kaaresuvanto) vain valtatie 21 ja valtakunnan rajalle johtavan tien liittymässä suunnistustauluissa ja tienviitoissa erkanavana kohteena.

Muilta osin noudatetaan kohdan 4.11 periaatetta ja TVH:n hyväksymiä yleisten teiden viitoitusohjeita (TVH 741910).

Valtatien 21 rajan ylityspaikkojen viitoitusperiaate valittiin seuraavista vaihtoehtoista:

1. Rajan takainen kohde viitoitetaan valtatie 21 välikohteena. Itse rajan ylityspaikka viitoitetaan lähikohteena
2. Rajan takainen kohde viitoitetaan vain valtatie 21 ja valtakunnan rajalle johtavan tien liittymässä suunnistustauluissa ja tienviitoissa erkanevana kohteena
3. Osa rajan takaisista kohteista viitoitetaan valtatie 21 välikohteena ja osa kuten vaihtoehdossa 2. Välikohteena on vain tärkeä rajan takainen paikkakunta, johon tieyhteys asianomaiselta rajan ylityspaikalta on joustava. Välikohteet ovat Pello ja Övertorneå. Erkanevana kohteena viitoitettavat paikkakunnat ovat Pajala (rajan ylitys lossilla), Muodoslompola (rajan ylitys lossilla) ja Kaaresuvanto.

Valitun vaihtoehdon 2 etuina muihin tarkastelun kohteena olleisiin vaihtoehtoihin on mm., että

- valittu vaihtoehto on selvin ja yksinkertainen. Koska valtatie 21 kulkee välittömästi rajan läheisyydessä ja koska siitä erkanee useita valtakunnan rajalle johtavia tietä, ylikorostuvat rajan takaiset kohteet kahdessa muussa vaihtoehdossa ja
- valittu vaihtoehto on kustannuksiltaan edullisin.

Liitteessä 1 on esitetty edellä mainittujen vaihtoehtojen kustannusten vertailu.

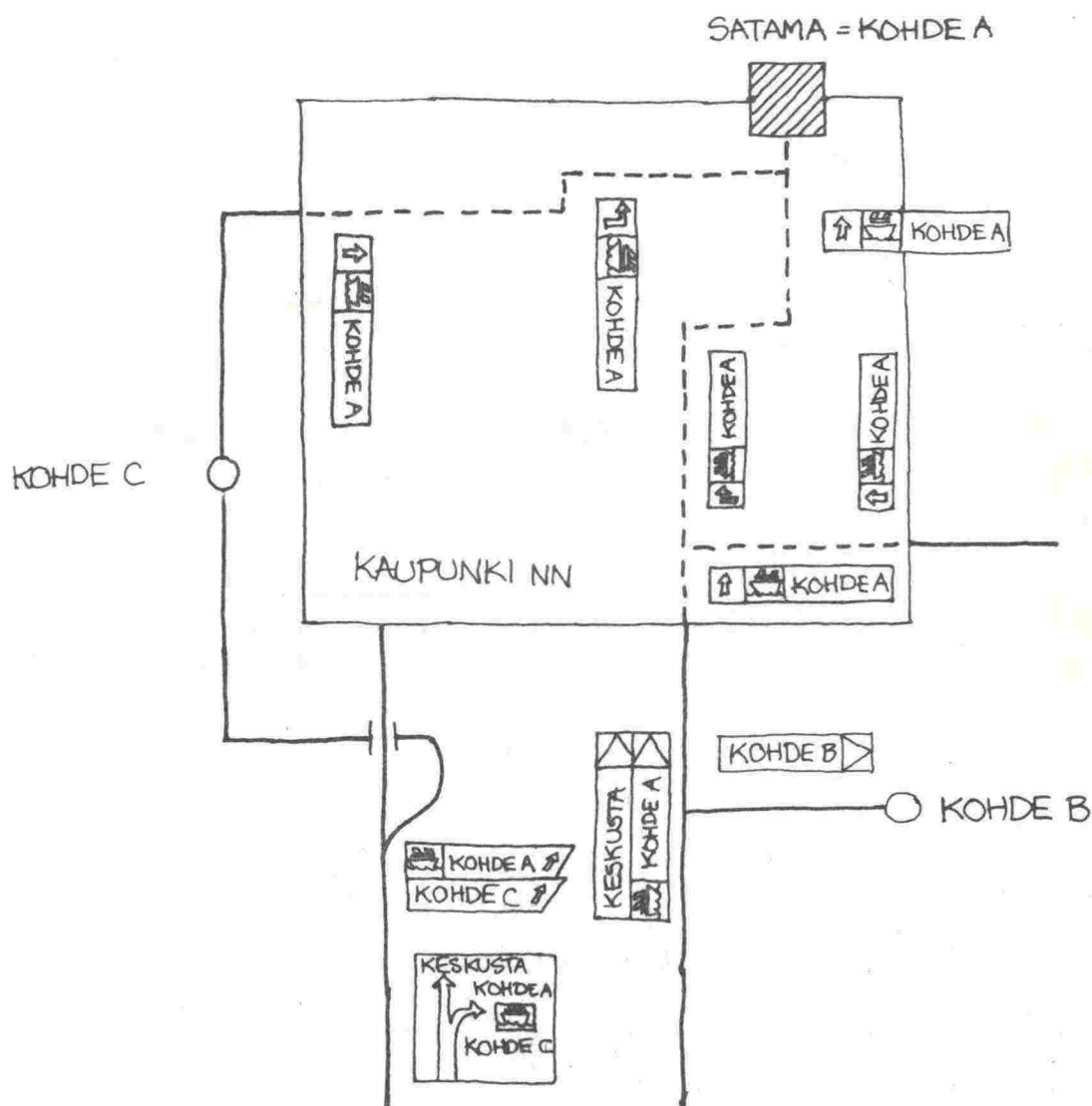
4.2

Autolauttasatamat

Rajan ylityspaikalle, jossa valtakunnan rajan ylitys tapahtuu autolautalla, johtavilla reiteillä opastettavana kohteena on rajan Suomen puoleinen satama.

Viitoituksessa mainitaan sataman nimi asianomaisine tunnuksineen. Mikäli satamalla ei ole yleisesti käytettyä ja tunnettua nimeä, käytetään viitoituksessa tekstiä X:n SATAMA. Sataman nimen yhteydessä käytettävät tunnuksat ovat tunnus 674 (autolautta) ja mikäli samassa satamassa on myös tavarasatama, tunnus 675 (tavarasatama).

Sataman viitoitus sataman nimellä sekä tunnuksella tai tunnuksilla aloitetaan silloin, kun reitti satamaan erkanee kaupungin sisääntuloväylältä tai silloin, kun aloitetaan kaupunginosien viitoitus, viimeistään kuitenkin tultaessa kaupungin katuverkolle. Tämän periaatteen mukaan suositellaan, että myös kaupungin katuverkolla opastetaan satamaan käyttäen sataman nimeä sekä asianomaisia tunnuksia.

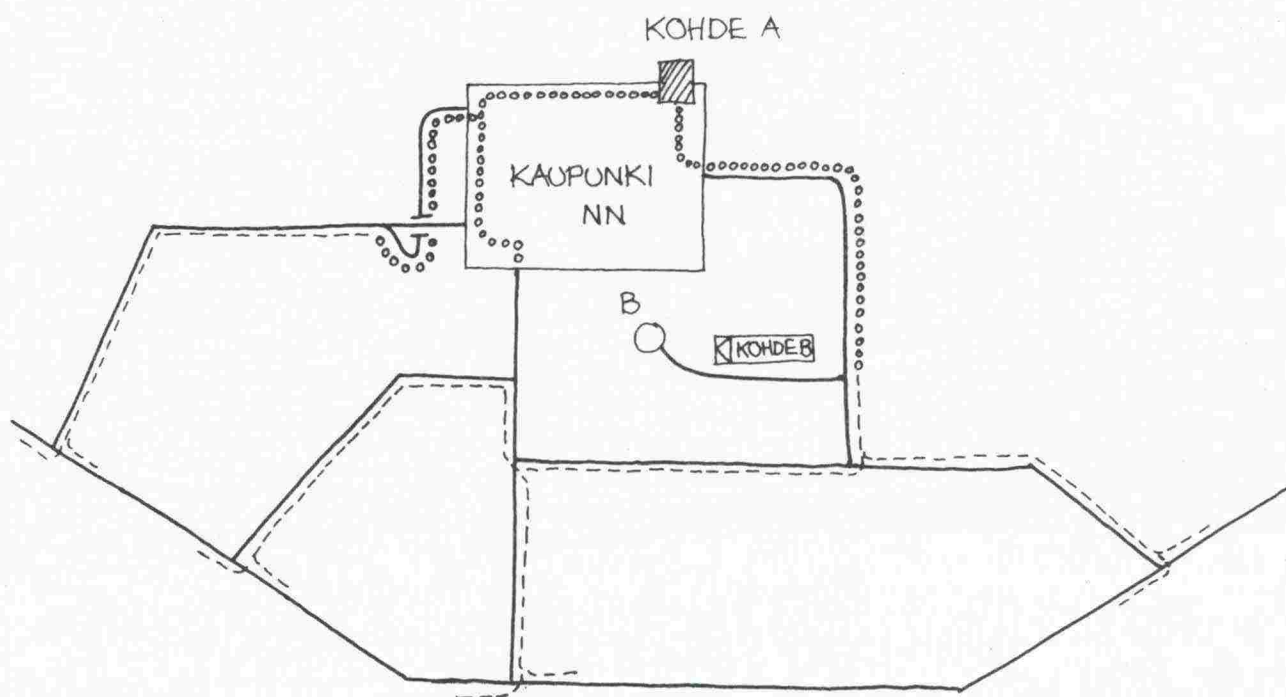

▨ KOHDE A ON AUTOLAUTTASATAMA

○ KOHDE B JA C OVAT KAUPUNGINOSIA

---- ON KATUVERKOSSA VIITOITETTU REITTI SATAMAAN

Tunnusopastus satamaan ilman sataman nimeä voidaan aloittaa jo kaupunkiin johtavan sisääntuloväylän ja valta- tai kantatien tai seudullisen tien kaupungin läheisyydessä olevasta liittymästä. Tällöin voidaan myös ohjata liikenne satamaan haluttua sisääntuloväylää pitkin.

▨ KOHDE A ON AUTOLAUTTASATAMA

○ KOHDE B ON KAUPUNGINOSA

--- ON TUNNUSOPASTUSREITTI

.... ON REITTI, JOKA VIITOITETAAN KÄYTTÄEN SATAMAN NIMEÄ JA ASIANOMAISIA TUNNUKSIA

Lukuunottamatta satamatunnuksia ei muita rajan ylitykseen liittyviä tunnuksia käytetä.

Muilta osin noudatetaan TVH:n hyväksymiä yleisten teiden viitoitusohjeita (TVH 741910).

5. VIITOITUKSEN YLEISSUUNNITELMAT

5.1 Maarajat

Seuraavassa esitetään viitoituksen yleissuunnitelmat jokaiselle yksittäiselle maarajan ylityspaikalle.

VAALIMAA

Valtatie 7, E3

Leningrad rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan kaukokohdeena ja rajan ylityspaikka Vaalimaa välikohteena. Kaukokohdeeksi valitaan Viipurin sijasta Leningrad, koska se on liikenteen kannalta merkittävämpi ja myös huomattavasti suurempi kuin Viipuri. Lisäksi valtatie 7 on myös kansainvälinen pääliikenneväylä (E 3).

Kauko- ja välikohteen viitoitus aloitetaan Haminan kaupungista, joka on valtatie 7 kaukokohde ennen Vaalimaata suunnassa Helsinki - Vaalimaa. Nykyisin Haminan jälkeinen kaukokohde on Vaalimaa, joka muutetaan rajan ylityspaikkana välikohteeksi. Välikohteen viitoituksen aloittamista jo Haminasta puoltaa se, että

- nykyisin Vaalimaa viitoitetaan jo Haminasta lähtien ja
- Vaalimaa on tunnettu rajan ylityspaikkana.

Välikohde mainitaan Haminan kaupungin alueella ja silloin, kun valtatiehen 7 liittyvä tie on valta- tai kantatie tai seudullinen tie (maantie 387), liittyvien teiden suunnitustauluissa päätien suunnassa ja päätien suuntaisissa tienviitoissa.

Virojoen ja Vaalimaan liittymissä valtatiellä 7 käytetään A-tyyppisiä suunnitustauluja (merkki 611), koska ne ovat niissä nykyäänkin. Tässä kohdassa poiketaan TVH:n hyväksymistä viitoitusohjeista (TVH 741910).

Vaalimaan ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on 2,5 - 3,0 km, joten kyseiselle välille tulee etäisyystaulu, jossa esitetään etäisyydet kaukokohdeeseen (Leningrad) ja valtakunnan rajalle suomeksi ja venäjäksi. Venäjänkielinen teksti on suomenkielisen tekstin alapuolella.

Muissa liikennemerkeissä rajan takainen kaukokohde Leningrad mainitaan vain suomenkielisenä.

NUIJAMAA

Maantie 392 (seudullinen tie)

Viipuri rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan kaukokohteena ja rajan ylityspaikka Nuijamaa välikohteena.

Kauko- ja välikohteen viitoitus aloitetaan maantien 392 ja valtatien 6 liittymästä. Nykyisin edellä mainitusta liittymästä lähtien on viitoitettu Nuijamaa kaukokohteena, joka muutetaan rajan ylityspaikkana välikohteeksi. Nuijamaa ei ole kaupunki- tai maakuntakeskus, mutta sen sijaan Viipuri on merkittävä rajan takainen kaupunkikeskus.

Välikohde mainitaan suunnistustauluissa ja tienviitoissa silloin, kun maantiehen 392 liittyvä tie on valta- tai kantatie taiseudullinen tie (valtatie 6) sekä silloin, kun liittyvä tie on maantie 3902 tai 3921. Edellä mainituilla maanteilla 3902 ja 3921 on pääkohteenä Nuijamaa.

Nuijamaan ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 2 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkkeissä rajan takainen kaukokohde Viipuri mainitaan vain suomenkielisenä.

RAJA-JOOSEPPI

Maantie 968

Murmansk rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan pääkohteenä ja rajan ylityspaikka Raja-Jooseppi paikalliskohteena.

Pääkohteen viitoitus aloitetaan maantien 968 ja valtatien 4 liittymästä, jossa nykyisin on viitoitettuna Nellim ja Raja-Jooseppi. Nellim on maantien 9681 pääkohde, joten sen viitoitus aloitetaan myös edellä mainitusta liittymästä.

Paikalliskohteen viitoitus aloitetaan maanteiden 968 ja 9681 liittymästä, josta viitoitus Nellimiin erkanee maantielle 9681. Paikalliskohde mainitaan suunnistustauluissa ja tienviitoissa vain edellä mainitussa liittymässä.

Maanteiden 968 ja 9681 liittymässä ei TVH:n viitoitusohjeiden (TVH 741910) mukaan ole tarvetta käyttää suunnistustauluja. Ohjeista poiketen edellä mainitussa liittymässä maantiellä 968 suunnassa Ivalo - Raja-Jooseppi käytetään B-tyypin (merkki 612) ja suunnassa Raja-Jooseppi - Ivalo A-tyypin (merkki 611) suunnistustaulua, koska tie on tärkeä ja koska liittymässä nykyisin on B-tyypin suunnistustaulu suunnassa Ivalo - Raja-Jooseppi. Tällöin suunnassa Raja-Jooseppi - Ivalo käytetään A-tyypin suunnistustaulua, koska kyseessä on T-liittymä.

Raja-Joosepin ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 1 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua. Muilta osin etäisyystaulun käytössä noudatetaan TVH:n hyväksymien viitoitusohjeiden (TVH 741910) sallimaa poikkeusta. Ohjeiden mukaan käytetään etäisyystaulua muilla teillä kuin valta- tai kantateillä tai seudullisilla teillä poikkeustapauksissa, kun halutaan antaa autoilijalle mahdollisuus varmistua, että hän on liittymän jälkeen oikealla tiellä. Tällainen tilanne voidaan katsoa olevan maantiellä 968.

Liikennemerkeissä rajan takainen pääkohde Murmansk mainitaan vain suomenkielisenä.

Viitoitettavien kohteiden nimet valitaan sen mukaan, miten kohde on esitetty Suomen tiekartassa (1:200 000). Sen mukaisesti ja noudattaen Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen nimitoimiston suositusta viitoitettavien kohteiden nimet ovat Raja-Jooseppi (ennen Rajajooseppi) ja Nellim (ennen Nellimö).

NÄÄTÄMÖ

Maantie 971

Kirkkonieniemi (Kirkenes) rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan pääkohteena ja rajan ylityspaikka Näätämö paikalliskohteena.

Pääkohteen viitoitus aloitetaan maantien 971 ja valtatie 4 liittymästä. TVH:n viitoitusohjeista (TVH 741910) poiketen maantien 971 ja valtatie 4 liittymän suunnistustauluissa ja tienviitassa viitoitetaan pääkohteen lisäksi paikalliskohde Sevettijärvi, koska

- Sevettijärvi synnyttää maantien 971 liikenteestä merkittävän osan ja
- nykyisin edellä mainitussa liittymässä on viitoitettuna Näätämö ja Sevettijärvi.

Sevettijärven jälkeen viitoitetaan paikalliskohteena rajan ylityspaikka Näätämö.

Näätämön ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 2 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua. Muilta osin etäisyystaulun käytössä noudatetaan viitoitusohjeiden (TVH 741910) sallimaa poikkeusta. Ohjeiden mukaan käytetään etäisyystaulua muilla teillä kuin valta- tai kantateillä tai seudullisilla teillä poikkeustapauksissa, kun halutaan antaa autoilijalle mahdollisuus varmistua, että hän on liittymän jälkeen oikealla tiellä. Tällainen tilanne voidaan katsoa olevan maantiellä 971.

Liikennemerkeissä on pääkohteen suomenkielisen nimen lisäksi norjankielinen teksti "Kirkenes" suomenkielisen tekstin alapuolella.

NUORGAM

Maantie 970 (seudullinen tie)

Vesisaari (Vadsö) rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan kaukokohteena ja rajan ylityspaikka Nuorgam välikohteena.

Kaukokohteen ja välikohteen viitoitus aloitetaan Utsjoelta, joka on maantien 970 edellinen kaukokohde.

Nuorgamin ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on noin 2 km, joten kyseiselle välille tulee etäisyystaulu, jossa esitetään kaukokohteen alapuolella etäisyys valtakunnan rajalle suomen- ja norjankielisenä.

Liikennemerkkeissä on kaukokohteen suomenkielisen nimen lisäksi norjankielinen teksti "Vadsö" suomenkielisen tekstin alapuolella.

KARIGASNIEMI

Valtatie 4

Karasjoki (Karasjok) rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan kaukokohteena.

Rajan ylityspaikka Karigasniemi on kaukokohteena valtatiellä 4 suunnassa Ivalo - Karigasniemi. Koska Karasjoki ei ole merkittävä kaupunkikeskus, säilytetään Karigasniemi edelleen kaukokohteena. Tällöin rajan takainen kaukokohde viitoitetaan vasta valtatie 4 sekä maanteiden 9703 ja 9704 liittymästä lähtien.

Viitoitettavaa välikohdetta ei ole.

Valtatien 4 sekä maanteiden 9703 ja 9704 liittymässä käytetään A-tyyppisiä suunnistustauluja, koska liittymä sijaitsee välittömästi rajan läheisyydessä ja se ylitetään suoraan ajettaessa valtatie 4 kohti rajan takaista kohdetta. Tässä kohdassa poiketaan TVH:n hyväksymistä viitoitusohjeista (TVH 741910), joiden mukaan edellä mainittuun liittymään tulisi B-tyypin suunnistustaulut.

Valtatien 4 sekä maanteiden 9703 ja 9704 liittymän ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 1 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkkeissä on kaukokohteen suomenkielisen nimen lisäksi norjankielinen teksti "Karasjok" suomenkielisen tekstin alapuolella.

KIVILOMPOLO

Maantie 958 (seudullinen tie)

Kautokeino rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan kaukokohdeena ja rajan ylityspaikka Kivilompolo välikohteena.

Kauko- ja välikohteen viitoitus aloitetaan maantien 958 edellisestä kaukokohteesta lähtien. Edellinen kaukokohde on Enontekiö ja tällöin viitoitus alkaa maanteiden 958 ja 956 liittymästä.

Kivilompolon ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 1 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkeissä viitoitettavan rajan takaisen kohteen nimi on Kautokeino, joka on norjankielinen, mutta käytetty myös Suomessa. Mikäli nimelle halutaan tarkempi suomenkielinen vastine, käytetään lisäksi Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen nimitöimiston suositamaa nimeä Koutokeino, joka tällöin mainitaan norjankielisen nimen yläpuolella.

KILPISJÄRVI

Valtatie 21

Skibotn rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan kaukokohteenä.

Rajan ylityspaikka Kilpisjärvi on kaukokohteenä valtatiellä 21 suunnassa Tornio - Kilpisjärvi. Koska Skibotn ei ole merkittävä kaupunkikeskus, säilytetään Kilpisjärvi edelleen kaukokohteenä. Tällöin rajan takainen kaukokohde viitoitetaan Kilpisjärveltä lähtien.

Viitoitettavaa välikohdetta ei ole.

Kilpisjärven ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on 6 - 7 km, joten kyseisellä välillä etäisyystaulussa esitetään kaukokohteen alapuolella etäisyys valtakunnan rajalle suomeksi ja norjaksi.

Liikennemerkeissä rajan takaisen kohteen nimi Skibotn mainitaan vain norjankielisenä, koska nimelle ei ole yleisesti käytettyä ja tunnettua suomenkielistä vastinetta.

KAARESUVANTO

Valtatie 21

Karesuando rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan vain valtatie 21 ja valtakunnan rajalle johtavan maantien 9585 liittymässä suunnistustauluissa ja tienviitassa erkanevana kohteenä.

Valtatien 21 ja maantien 9585 liittymässä käytetään A-tyyppisiä suunnistustauluja, koska ne ovat liittymässä nykyäänkin. Tässä kohdassa poiketaan TVH:n hyväksymistä viitoitusohjeista (TVH 741910).

Valtatien 21 ja maantien 9585 liittymän ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 1 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkeissä rajan takaisen kohteen nimen yhteydessä käytetään maatunnusta selventämään Suomen Kaaresuvannon ja Ruotsin Karesuandon eroa. Maatunnuksena on Ruotsissa ajoneuvoissa käytettävä kansallisuustunnus S sulkumerkeillä erotettuna. Mikäli molempien paikkakuntien nimet esiintyvät liikennemerkeissä yhtäaikaan, käytetään myös tekstin "Kaaresuvanto" yhteydessä sulkumerkeillä erotettua maatunnusta SF.

Etäisyystauluissa valtatiellä 21 ja paikannimikilvissä on Suomen puoleinen rajan ylityspaikka Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen nimitoimiston suosituksen mukaisesti Kaaresuvanto, joka esiintyy paikannimenä myös Suomen tiekartassa 1:200 000. Nykyisin edellä mainituissa merkeissä on teksti "Karesuvanto".

MUONIO

Valtatie 21

Muodoslompolo rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan vain valtatie 21 ja valtakunnan rajalle johtavan maantien 9582 liittymässä suunnistustauluissa ja tienviitassa erkanevana kohteena.

Valtatien 21 ja maantien 9582 liittymän ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 2 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkeissä rajan takaisen kohteen nimi on Muodoslompolo, joka on yleisesti käytetty ja tunnettu nimi sekä Suomessa että Ruotsissa. Nimen yhteydessä ei käytetä maatunnusta.

KOLARI

Valtatie 21

Pajala rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan vain valtatie 21 ja valtakunnan rajalle johtavan seudullisen tien (maantie 938) liittymässä suunnistustauluissa ja tienviitassa erkanevana kohteena.

Kolarin ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on noin 1 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkeissä rajan takaisena kohteena viitoitetaan Pajala, joka on yleisesti käytetty ja tunnettu nimi sekä Suomessa että Ruotsissa. Nimen yhteydessä ei käytetä maatunnusta.

PELLO

Valtatie 21

Pello (Ruotsi) rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan valtatie 21 ja valtakunnan rajalle johtavan maantien 9333 liittymässä suunnistustauluissa ja tienviitassa erkanevana kohteena. Ruotsin Pello mainitaan myös valtatie 21 ja kantatien 83 liittymässä kantatien suunnistustaulussa ja vastaavassa tienviitassa selventämään ajoreittiä Ruotsin Pelloon kantatieltä 83. Kantatien 83 kaukokohteena on Suomen Pello.

Suomen Pellon ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 1 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkkeissä rajan takaisen kohteen nimen yhteydessä käytetään maatunnusta selventämään Suomen Pellon ja Ruotsin Pellon eroa. Maatunnuksena on Ruotsissa ajoneuvoissa käytettävä kansallisuustunnus S sulkumerkeillä erotettuna. Mikäli molempien paikkakuntien nimet esiintyvät liikennemerkkeissä yhtäaikaan, käytetään myös Suomen puoleisen Pellon yhteydessä sulkumerkeillä erotettua maatunnusta SF.

AAVASAKSA

Valtatie 21

Övertorneå rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan vain valtatie 21 ja valtakunnan rajalle johtavan maantien 9324 liittymässä suunnistustauluissa ja tienviitassa erkanevana kohteena.

Valtatien 21 ja maantien 9324 liittymän ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 1 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkkeissä rajan takaisen kohteen nimen yhteydessä käytetään maatunnusta selventämään Suomen Ylitornion ja Ruotsin Övertorneån eroa. Maatunnuksena on Ruotsissa ajoneuvoissa käytettävä kansallisuustunnus S sulkumerkeillä erotettuna. Mikäli molempien paikkakuntien nimet esiintyvät liikennemerkkeissä yhtäaikaan, käytetään myös tekstin "Ylitornio" yhteydessä sulkumerkeillä erotettua maatunnusta SF.

TORNIO

Valtatie 21

Haaparanta rajan takaisena paikkakuntana viitoitetaan kaukokohdeena.

Rajan ylityspaikka Tornio on kaukokohteena valtatiellä 21. Koska Tornio on kaupunkikeskus, säilytetään se edelleen kaukokohteena. Tällöin rajan takainen kaukokohde viitoitetaan valtatie 21 ja Eurooppa-tien 4 liittymästä lähtien.

Viitoitettavaa välikohdetta ei ole.

Valtatien 21 ja Eurooppa-tien 4 liittymän ja valtakunnan rajan välinen etäisyys on alle 2 km, joten kyseiselle välille ei tule etäisyystaulua.

Liikennemerkeissä käytetään rajan takaisen kaukokohteen suomenkielisen nimen lisäksi ruotsinkielistä tekstiä "Haparanda" suomenkielisen tekstin alapuolella.

5.2

Esimerkkejä autolauttasatamien viitoituksesta

Seuraavassa esitetään eräitä esimerkkejä autolauttasatamien viitoituksen yleissuunnitelmista.

VAASA

Vaskiluoto

Viitoitettavana kohteena on autolautta- ja tavarasatama Vaskiluoto.

Kohteen viitoitus aloitetaan sataman tunnuksilla. Sataman tunnuksina käytetään autolauttasataman tunnusta (merkki 674) ja tavarasataman tunnusta (merkki 675). Tunnusopastus aloitetaan valtatiellä 3 valtatie 8 liittymästä lähtien.

Valtatieltä 3 Hietalahdenkadun kautta Vaskiluodon satamaan opastavasta suunnistustaulusta lähtien käytetään viitoituksessa satamatunnusten lisäksi viitoituskohdetta Vaskiluoto. Viitoituksen jatkuvuuden takia suositellaan, että kaupungin katuverkolla viitotetaan satamaan sopivaa reittiä pitkin käyttäen viitoituksessa sataman nimeä sekä asianomaisia tunnuksia. Valtatieltä 3 voidaan viitoittaa reittiä Hietalahdenkatu - Koulukatu - Vaasanpuistikko - Vaskiluodontie - Reininkatu - Vaskiluoto.

Valtatiellä 8 suunnassa Kokkola - Vaasa viitoitetaan satamaan ensimmäisen kerran ajokaistan yläpuolisessa viitassa Vaasanpuistikon ja Pitkälähdendkadun liittymässä. Kyseisessä viitassa mainitaan sataman nimi asianomaisine tunnuksineen. Edellä mainitusta liittymästä lähtien ohjataan liikenne satamaan käyttäen viitoissa sataman nimeä ja tunnuksia esimerkiksi reittiä Vaasanpuistikko - Vaskiluodontie - Reininkatu - Vaskiluoto.

Valtioneuvoston ja liikenneministeriön päätösten (valtioneuvoston päätös virka- ja itsehallintoalueiden kielellisestä jaotuksesta vuosina 1983 - 1992, 30.12.1982/1111 ja liikenneministeriön päätös liikenteen ohjauslaitteista, 16.3.1982/203) mukaisesti käytetään liikennemerkeissä Vaasan kaupungin alueella suomenkielisen tekstin lisäksi ruotsinkielistä tekstiä siten, että suomenkielinen teksti on ylempänä. Tekstin "Vaskiluoto" alapuolella on teksti "Vasklot".

PIETARSAARI

Leppäluoto

Viitoitettavana kohteena on autolautta- ja tavarasatama Leppäluoto.

Kohteen viitoitus aloitetaan sataman tunnuksilla (merkit 674 ja 675). Tunnusopastus aloitetaan maantiellä 742 valtatie 8 ja maantien 742 liittymästä, maantiellä 741 maanteiden 749 ja 741 liittymästä, maantiellä 7493 maanteiden 741 ja 7493 liittymästä sekä maantiellä 749 maanteiden 7494 ja 749 liittymästä lähtien. Tunnusopastuksella ohjataan näin liikenne satamaan sopivinta reittiä pitkin.

Viitoitus satamaan käyttäen tunnusten lisäksi sataman nimeä aloitetaan maanteillä 741 ja 7493 näiden teiden liittymästä, maantiellä 742 Kolpintien ja Pohjantien liittymästä sekä maantiellä 7494 Pohjantien ja Luodontien liittymästä. Viitoituksen jatkuvuuden takia suositellaan, että kaupungin katuverkolla viitoitetaan satamaan sopivaa reittiä pitkin käyttäen viitoituksessa sataman nimeä sekä asianomaisia tunnuksia. Esimerkiksi maantieltä 7493 voidaan viitoittaa satamaan reittiä Vaasantie - Paul Hallvarinkatu -Pietarinpuistikko - Ebba Brahen puistikko -Alholmantie - Leppäluoto.

Valtioneuvoston ja liikenneministeriön päätösten mukaisesti käytetään liikennemerkeissä Pietarsaaren kaupungin alueella suomenkielisen tekstin lisäksi ruotsinkielistä tekstiä siten, että ruotsinkielinen teksti on ylempänä. Tekstin "Leppäluoto" yläpuolella on teksti "Alholmen".

KASKINEN

Sisäsatama

Viitoitettavana kohteena on Kaskisten autolauttasatama (Sisäsatama).

Kohteen viitoitus aloitetaan maantiellä 667 sataman tunnuksella (merkki 674) maantien 667 ja valtatie 8 liittymästä. Kyseisestä liittymästä lähtien aloitetaan tunnusopastus myös Syväsatamaan käyttäen tavarasatamatunnusta.

Viitoitus satamaan käyttäen sataman nimeä (Sisäsatama) ja autolauttatunnusta aloitetaan maantiellä 667 Kneiffinpolun ja maantien 667 liittymästä sekä maantiellä 676 tultaessa kaupungin katuverkolle. Viitoituksen jatkuvuuden takia suositellaan, että myös kaupungin katuverkolla viitoitetaan liikenne satamaan sopivinta reittiä pitkin käyttäen sataman nimeä ja tunnusta. Esimerkiksi maantieltä 676 voidaan viitoittaa reittiä Bladintie -Kneiffinpolku - Sisäsatama.

Valtioneuvoston ja liikenneministeriön päätösten mukaisesti käytetään liikennemerkeissä Kaskisten kaupungin alueella suomenkielisen tekstin lisäksi ruotsinkielistä tekstiä siten, että suomenkielinen teksti on ylempänä. Tekstin "Sisäsatama" alapuolella on teksti "Inre hamnen".

NAANTALI

Naantalin satama

Viitoitettavana kohteena on Naantalin autolauttasatama.

Kohteen viitoitus aloitetaan sataman tunnuksella. Tunnusopastus aloitetaan valtatie 8 ja maantien 189 liittymästä, kantatie 40 sekä valtateiden 1, 9 ja 10 liittymistä kantatietä 40 pitkin sekä valtatiellä 8 Turun kaupungista.

Viitoitus satamaan käyttäen sataman nimeä (Naantalin satama) ja autolauttatunnusta (merkki 674) aloitetaan maantiellä 189 tullessa kaupungin katuverkolle. Viitoituksen jatkuvuuden takia suositellaan, että myös kaupungin katuverkolla viitoitetaan liikenne satamaan sopivinta reittiä pitkin käyttäen sataman nimeä ja tunnusta. Maantieltä 189 voidaan viitoittaa reittiä Aurinkotie - Satamatie - Naantalin satama.

TURKU

Turun satama

Viitoitettavana kohteena on Turun autolautta- ja tavarasatama.

Kohteen viitoitus aloitetaan sataman tunnuksilla. Sataman tunnuksina käytetään autolautta- ja tavarasatamatunnuksia (merkit 674 ja 675). Tunnusopastus aloitetaan kantatie 40 ja Turun kaupungin sisääntuloväylien (valtatie 1, valtatie 8, valtatie 9 ja valtatie 10) liittymistä.

Viitoitus satamaan käyttäen satamatunnuksien lisäksi sataman nimeä (Turun satama) aloitetaan kaupungin sisääntuloväylillä tullessa kaupungin katuverkolle. Viitoituksen jatkuvuuden takia suositellaan, että myös kaupungin katuverkolla viitoitetaan liikenne satamaan sopivinta reittiä pitkin käyttäen sataman nimeä ja tunnuksia. Esimerkiksi valtatieltä 1 voidaan viitoittaa reittiä Kaskentie - Itäinen Pitkäkatu - Kuninkaankartanonkatu - Martinkatu - Linnankatu - Turun satama ja valtatieltä 8 reittiä Suikkilantie - Pansiontie - Vaasantie - Turun satama.

Valtioneuvoston ja liikenneministeriön päätösten mukaisesti käytetään liikennemerkeissä Turun kaupungin alueella suomenkielisen tekstin lisäksi ruotsinkielistä tekstiä siten, että suomenkielinen teksti on ylempänä. Tekstin "Turun satama" alapuolella on teksti "Åbo hamn".

KUSTANNUSVERTAILU VALTATIENTEN RAJAN
YLITYSPAikkojen Viitoituksien Vaihtoehdoista

KUSTANNUSVERTAILU VALTATIE 21 RAJAN YLITYSPAIKKOJEN VIITOITUKSIEN VAIHTOEHDOSTA

1. JOHDANTO

Arvioitavana on seuraavien kolmen eri viitoitusvaihtoehdon kustannuserot:

VE 1. Rajan takainen kohde viitoitetaan vt 21:n välikohteena. Itse rajan ylityspaikka viitoitetaan lähikohteena, ellei kohde Suomen päätieverkostossa muutoin ole kauko- tai välikohde.

VE 2. Rajan takainen kohde viitoitetaan vain liittymien suunnistustauluissa ja tienviitoissa erkanevana kohteena.

VE 3. Osa rajan takaisista kohteista viitoitetaan vt 21:n välikohteena ja osa vain liittymien suunnistustauluissa ja tienviitoissa erkanevana kohteena. Välikohteet ovat Pello ja Övertorneå. Erkanevina kohteina viitoitetaan Pajala, Muodoslompola, Karesuando, Skibotn ja Haaparanta.

2. KUSTANNUSVERTAILUN PERUSTEET

Kustannusvertailu suoritetaan siten, että arvioinnissa oletetaan seuraavat seikat:

- kunkin opasteen pylvää ja kiinnikkeet ovat valmiiksi paikalla
- ne opasteet, jotka eivät opasta rajan takaiseen kohteeseen ovat jo valmiiksi paikalla
- uusittavat kilvet uusitaan kokonaan
- asennuskustannuksia ei huomioida
- tien numero- ja paikannimikilpiä ei huomioida.

Edellä olevan perusteella kustannusvertailuun otetaan mukaan:

- A-tyypin suunnistustaulut
- B-tyypin suunnistustaulut
- tienviitat
- etäisyystaulut

Kustannusarvio ei ole tarkka, koska oletetaan, että paikalla on jo nyt ne TVH:n hyväksymien viitoitusohjeiden mukaiset kilvet, jotka opastavat muihin kuin rajan takaisiin kohteisiin. Tällainen oletus täytyy tehdä, koska ei ole olemassa tarkkaa tietoa tämän tyyppisistä olemassa olevista viitoista.

3. KUSTANNUKSET

Kustannusvertailu on suoritettu käyttäen hyväksi Rencotuote Oy:n liikenne- ja opastusmerkkien hinnastoa.

Seuraavassa esitetään kunkin kolmen vaihtoehdon oheisista taulukoista yhteenlasketut neliömäärät sekä kustannukset yhteensä ohjehinnoin (a) ja TVH:n hinnoin (b).

Kilvet ovat alumiinia, maalattu pohja (ei kokonaan heijastava).

VAIHTOEHTO 1

Pinta-ala:	$(97.80 + 6.00 + 18.17 + 140.96) \text{ m}^2$	= 262.93 m ²
a)	$262.93 \text{ m}^2 \times 350 \text{ mk/m}^2$	= 92 000 mk
b)	$262.93 \text{ m}^2 \times 250 \text{ mk/m}^2$	= 65 700 mk

VAIHTOEHTO 2

Pinta-ala:	$(64.90 + 6.00 + 7.63 + 2.18) \text{ m}^2$	= 80.71 m ²
a)	$80.71 \text{ m}^2 \times 350 \text{ mk/m}^2$	= 28 200 mk
b)	$80.71 \text{ m}^2 \times 250 \text{ mk/m}^2$	= 20 200 mk

VAIHTOEHTO 3

Pinta-ala:	$(80.00 + 6.00 + 13.52 + 67.88) \text{ m}^2$	= 167.40 m ²
a)	$167.40 \text{ m}^2 \times 350 \text{ mk/m}^2$	= 58 600 mk
b)	$167.40 \text{ m}^2 \times 250 \text{ mk/m}^2$	= 41 900 mk

Edellä olevat kustannukset suhteellisina:

VE 1	3.25
VE 2	1.00
VE 3	2.07

Asennettavien opasteiden määrät yhteensä:

VE 1	92 kpl
VE 2	23 kpl
VE 3	54 kpl

TAULUKKO 1:

Vaihtoehdossa 1 uusittavat liikennemerkit

a) Uusittavat suunnistustaulut (A- ja B-tyypit) ja tienviitat:

Liittymä	Suunnistustaulut A-tyyppi (m ²)	kpl	B-tyyppi (m ²)	kpl	Tienviitat (m ²)	kpl
Tornio	9.9	2	-	-	2.87	2
Karunki	-	-	-	-	-	-
Ylitornio	-	-	-	-	-	-
Aavasaksa	29.6	4	-	-	2.20	2
Pello, kt. 83	5.4	1	-	-	2.50	2
Pello, mt 9333	-	-	2.4	2	0.80	1
Mt 938	4.9	1	3.6	2	3.15	3
Kolari	-	-	-	-	0.90	1
Mt 939	4.9	1	-	-	1.15	1
Muonio	29.2	4	-	-	2.30	2
Mt 958	5.3	1	-	-	1.15	1
Kaaresuvanto	8.6	2	-	-	1.15	1
YHTEENSÄ	97.80 m ²	16	6.00 m ²	4	18.17 m ²	16

b) Uusittavat etäisyystaulut:

Väli	matka (km)	koko (m ²)	kpl	yht (m ²)
Tornio - Karunki	25	2.55	3	7.65
"	"			
Karunki - Ylitornio	35	2.55	4	10.20
"	"			
Ylitornio - Aavasaksa	9	2.55	1	2.55
"	"			
Aavasaksa - Pello	52	2.55	6	15.30
"	"	2.55	6	15.30
Pello - Kolari	65	2.55	7	17.85
"	"	2.10	7	14.70
Kolari - Muonio	76	2.87	8	22.96
"	"	1.94	8	15.52
Muonio - Palojoensuu	45			
"	"			
Palojoensuu - Kaaresuvanto	45	3.35	5	16.75
"	"			
Kaaresuvanto - Kilpisjärvi	112			
"	"			
Kilpisjärvi - raja	7	2.18	1	2.18
"	"			

TAULUKKO 2:

Vaihtoehdossa 2 uusittavat liikennemerkit

a) Uusittavat suunnistustaulut (A- ja B-tyypit) ja tienviitat:

Liittymä	Suunnistustaulut A-tyyppi (m ²)	kpl	B-tyyppi (m ²)	kpl	Tienviitat (m ²)	kpl
Tornio	9.0	2	-	-	1.68	1
Karunki	-	-	-	-	-	-
Ylitornio	-	-	-	-	-	-
Aavasaksa	20.8	3	-	-	1.15	1
Pello, kt 83	4.9	1	-	-	-	-
Pello, mt 9333	-	-	2.4	2	0.8	1
Mt 938	-	-	3.6	2	0.8	1
Kolari	-	-	-	-	0.9	1
Mt 939	-	-	-	-	-	-
Muonio	21.6	3	-	-	1.15	1
Mt 958	-	-	-	-	-	-
Kaaresuvanto	8.6	2	-	-	1.15	1
YHTEENSÄ	64.90 m ²	11	6.00 m ²	4	7.63 m ²	7

b) Uusittavat etäisyystaulut

Väli	matka (km)	koko (m ²)	kpl	yht (m ²)
Tornio - Karunki	25			
"	"			
Karunki - Ylitornio	35			
"	"			
Ylitornio - Aavasaksa	9			
"	"			
Aavasaksa - Pello	52			
"	"			
Pello - Kolari	65			
"	"			
Kolari - Muonio	76			
"	"			
Muonio - Palojoensuu	45			
"	"			
Palojoensuu - Kaaresuvanto	45			
"	"			
Kaaresuvanto - Kilpisjärvi	112			
"	"			
Kilpisjärvi - raja	7	2.18	1	2.18
"	"			

TAULUKKO 3:

Vaihtoehdossa 3 uusittavat liikennemerkit

a) Uusittavat suunnistustaulut (A- ja B-tyypit) ja tienviitat:

Liittymä	Suunnistustaulut			Tienviitat		
	A-tyyppi (m ²)	kpl	B-tyyppi (m ²)	kpl	(m ²)	kpl
Tornio	9.9	2	-	-	2.87	2
Karunki	-	-	-	-	-	-
Ylitornio	-	-	-	-	-	-
Aavasaksa	29.6	4	-	-	2.20	2
Pello, kt 83	5.4	1	-	-	2.50	2
Pello, mt 9333	-	-	2.4	2	0.80	1
Mt 938	4.9	1	3.6	2	1.95	2
Kolari	-	-	-	-	0.90	1
Mt 939	-	-	-	-	-	-
Muonio	21.6	-	-	-	1.15	1
Mt 958	-	-	-	-	-	-
Kaaresuvanto	8.6	2	-	-	1.15	1
YHTEENSÄ	80.00 m ²	10	6.00 m ²	4	13.52 m ²	12

b) Uusittavat etäisyystaulut

Väli	matka (km)	koko (m ²)	kpl	yht. (m ²)
Tornio - Karunki	25	2.55	3	7.65
Karunki - Ylitornio	35	2.55	4	10.20
Ylitornio - Aavasaksa	9	2.55	1	2.55
Aavasaksa - Pello	52	2.55	6	15.30
Pello - Kolari	65	2.10	7	14.70
Kolari - Muonio	76			
Muonio - Palojoensuu	45			
Palojoensuu - Kaaresu- vanto	45			
Kaaresuvanto - Kilpis- järvi	112			
Kilpisjärvi - raja	7	2.18	1	2.18
			28	67.88

LUETTELO RUOTSINKIELISISTÄ JA KAKSIKIELISISTÄ
KUNNISTA 1983 - 92

N:o 1111

Valtioneuvoston päätös

virka- ja itsehallintoalueiden kielellisestä jaotuksesta vuosina 1983—1992

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1982

Valtioneuvosto on oikeusministeriön esittelystä päättänyt 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain 2 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 10 päivänä tammikuuta 1975 annetussa laissa (10/75):

Valtioneuvosto on virallisen tilaston pohjalta määrännyt, että maan virka- ja itsehallintoalueet on vuosina 1983—1992 katsottava suomen- tai ruotsinkielisiksi taikka kaksikielisiksi seuraavasti:

I Kunnat

Uudenmaan lääni

Kaksikieliset kunnat, suomi enemmistön kielellä: Espoo, Hanko, Helsinki, Kauniainen, Kirkkonummi, Lapinjärvi, Lohjan kunta, Loviisa, Myrskylä, Pohja, Porvoo, Porvoon maalaiskunta, Ruosinpyhtää, Siuntio ja Vantaa.

Kaksikieliset kunnat, ruotsi enemmistön kielellä: Inkoo, Karjaa, Liljendal, Pernaja, Sipoo, Tammisaari ja Tenhola.

Muut kunnat ovat suomenkielisiä.

Turun ja Porin lääni

Kaksikieliset kunnat, suomi enemmistön kielellä: Särkisalo ja Turku.

Kaksikieliset kunnat, ruotsi enemmistön kielellä: Dragsfjärd, Kemiö, Korppoo, Nauvo ja Parainen.

Ruotsinkieliset kunnat: Houtskari, Iniö ja Västankfjärd.

Muut kunnat ovat suomenkielisiä.

Abvenanmaan lääni

Kaikki kunnat ovat ruotsinkielisiä.

Kymen lääni

Kaksikielinen kunta, suomi enemmistön kielellä: Pyhtää.

Muut kunnat ovat suomenkielisiä.

Vaasan lääni

Kaksikieliset kunnat, suomi enemmistön kielellä: Kaskinen, Kokkola ja Vaasa.

Kaksikieliset kunnat, ruotsi enemmistön kielellä: Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Mustasaari, Oravainen, Pietarsaari, Pietarsaaren maalaiskunta, Uusikaarlepyy ja Vöyri.

Ruotsinkieliset kunnat: Korsnäs, Luoto, Maalahti, Maksamaa ja Närpiö.

Muut kunnat ovat suomenkielisiä.

Muut läänit

Muiden läänien kaikki kunnat ovat suomenkielisiä.

VÄGVISNINGEN TILL RIKSGRÄNSÖVERGANGSSTÄLLENA

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	sida
FÖRORD	
1. INLEDNING	24
1.1 Planens bakgrund	24
1.2 Planens mål	24
2. PLANERINGSGRUNDER	25
2.1 Allmänna grunder	25
2.2 Klassificering av vägar	26
2.3 Vägvisningsmål som kommer i fråga på allmänna vägar	26
2.4 Märken som bör användas i vägvisningen	27
3. UTGÅNGSDATA	28
4. PRINCIPERNA FÖR VÄGVISNINGEN	29
4.1 Riksgränser	29
4.11 Huvudprincip	29
4.12 Riksväg 21	33
4.2 Bilfärjhamnar	34
5. GENERALPLANERNA FÖR VÄGVISNINGEN	37
5.1 Riksgränserna	37
5.2 Exempel på vägvisningen av bilfärjhamnar	44
BILAGOR	
1. Jämförelse av kostnaderna för alternativa vägvisningar till gränsövergångsställen från riksväg 21	
2. Förteckningen av svensk- och tvåspråkiga kommuner under åren 1983 - 92	
3. Generalplanerna för vägvisningen till gränsövergångsställena.	

FÖRORD

Det har inte funnits något enhetligt system i fråga om vägvisningen när det gäller vägar och färjförbindelser över riksgränsen. I förbindelserna mellan Sveriges och Finlands vägmyndigheter har man känt ett behov att utveckla denna vägvisning. En plan har därför uppgjorts vars syfte är att uppnå ett enhetligt tillvägagångssätt i hela landet. För berörda städer kan planen rekommenderas som en utgångspunkt för planering av gatunätets vägvisning.

Planen har på uppdrag av väg- och vattenbyggnadsstyrelsens trafikbyrå utarbetats av Viatek Oy, där DI Markku Leppävuori och DI Jaakko Rahja deltagit i arbetet. Från trafikbyråns sida har arbetet övervakats av DI Teuvo Puttonen och DI Seppo Sarjamo.

1. INLEDNING

1.1 Planens bakgrund

Vägvisningen på riks- och stamvägarna utgör vägvisningssystemets stomme. Med utnyttjande av denna har vägvisningen för gränsöverskridningsställena planerats för direkt anslutning till vägvisningen på riks- och stamvägarna, vilken betjänar den långdistanta trafiken. Generalplanen för riks- och stamvägarnas vägvisning består av de generalplanritningar för vägvisningen som uppgjorts för alla enskilda vägar. På dem finns upptaget de fjärr-, regional- och närorter till vilka vägvisning bör ske i vägens riktning samt i riks- och stamvägarnas korsningar. I generalplanen för vägvisningen till gränsöverskridningsställena utgörs grunden av den ovannämnda vägvisningen för riks- och stamvägar kompletterad vid behov med vägvisning för vägar av lägre klass.

1.2 Planens mål

Målet vid planeringen har varit att utreda de problem som förekommit i vägvisningen för gränsöverskridningsställena och bilfärjhamnar samt att på basen av den kunskap som finns och nuvarande praxis dra upp de allmänna principerna för vägvisningen, dessa omfattar valet av mål för vägvisningen, vägvisningens omfattning och valet av led som bör anvisas. Till målsättningen har dessutom hört att uppgöra en särskild generalplan för varje gränsöverskridningsställe på basen av de antagna vägvisningsprinciperna. Arbetet har indelats i tre skeden:

1. Inventering av nuvarande vägvisningspraxis samt klarläggning av dagens situation i fråga om gränsöverskridningsställena och bilfärjhamnar
2. Fastställande av principerna för vägvisningen
3. Uppgörande av generalplaner för vägvisningen till de enskilda gränsöverskridningsställena.

2. PLANERINGSGRUNDER

2.1 Allmänna grunder

Avsikten med vägvisning är att på ett lättfattligt och åskådligt sätt ge bilisten information som gör det möjligt att välja rätt väg för att komma till den plats man önskar. Med vägvisningens hjälp bör bilisten också kunna fastställa sin position på vägnätet. Av praktiska skäl inskränker man sig i vägvisningen till att ange endast de viktigaste orterna, eftersom annars alltför många skulle bli angivna. Man bör välja ut och vägvisa endast de mål som trafikanten har mest nytta av.

Vid planering av vägvisningen utgår man från att trafikanten innan han startar sin färd gör klart för sig var i riket och vid vilken väg målet för hans resa är beläget. I enlighet med denna princip bör målen för vägvisningen väljas så att de hittas på den senaste upplagan av Vägkarta över Finland. Med hjälp av vägvisningen försäkrar man sig om att man valt rätt väg och håller sig på vägen i fråga. Nära målet leds trafikanten av lokala vägskyltar, på vilka anges antingen resens mål eller någon plats nära slutmålet.

Vägvisningen bör tjäna såväl den långdistanta som den kortdistanta trafiken. Trafik som överskrider gränsen bör betraktas som långdistant. När det gäller långdistant trafik ställs kravet att trafikanten inte skall behöva se på kartan annat än i början av resan och när man närmar sig målet. Under färden bör det i allmänhet vara möjligt att hålla sig på den rätta vägen enbart med hjälp av vägvisningen. I kortdistant trafik känner en stor del av trafikanterna det lokala vägnätet och behöver vägvisning endast för att identifiera anslutningspunkten för den väg som leder till målet.

Vägvisningen bör fylla följande grundkrav:

- den skall vara lättfattlig,
- kontinuerlig,
- åskådlig,
- den skall visa den fördelaktigaste färdvägen och
- den skall garantera trafiksäkerhet.

Kommunernas språkförhållanden beaktas i vägvisningen på så sätt att den text som används på ett trafikmärke eller dess tilläggs-skylt i en enspråkig kommun står på kommunens språk medan i tvåspråkiga kommuner majoritetens språk står överst. På riks- och stamvagar används dock i svenskspråkiga kommuner också finsk text under den svenska i vägskyltar som anger vägens riktning. Om särskilda skäl föreligger kan i undantagsfall andra språk användas jämte finska eller svenska.

2.2 Klassificering av vägar

Vägvisningssystemet planeras på basen av vägens funktionella klass. I enlighet härmed bör vägvisningen tjäna de krav som ställs av den trafik som använder vägen. Långdistant, regional och kortdistant trafik ställer olika krav på vägvisningen. Vid planering av vägvisningen på allmänna vägar används följande vägklassificering:

- A. Riks- och stamvägar.
- B. Regionala vägar. Den administrativa klassen "Andra landsvägar" indelas vid planeringen av vägvisning i regionala vägar och andra landsvägar. De regionala vägarna har fastställts genom beslut av VVS.
- C. Andra landsvägar.
- D. Lokala vägar.

2.3 Vägvisningsmål som kommer i fråga på allmänna vägar

Vägvisningens mål är antingen fjärr-, regional- eller närorter, huvudmål eller lokala mål. Dessa väljs enligt följande principer:

Riks- och stamvägar. Vägvisningens mål är fjärrorter, regionalorter och närorter. Till fjärrort väljs ett ur den långdistanta trafikens synpunkt viktigt, allmänt känt stads- eller landskapscentrum. Som regionalort fungerar i allmänhet ett stadscentrum eller någon annan betydande knutpunkt i vägnätet, som inte utsetts till fjärrort. Som närort väljer man en ort inom vägens influensområde, normalt ett kommuncentrum, som tillför vägen en livlig lokal trafik.

Regionala vägar. I vägvisningen förekommer fjärr-, regional- och närorter. Till fjärrort väljer man ett allmänt känt stadscentrum eller något annat ur trafikens synpunkt viktigt mål som betjänar den regionala trafiken och visar vägens riktning. Fjärrorten behöver inte nödvändigtvis ligga vid den ifrågavarande regionala vägen, utan den kan vara målet för en väg av högre klass eller för en annan regional väg, till vilken här berörda väg leder. Som regionalorter kan väljas för den regionala trafiken betydelsefulla orter, som inte utsetts till fjärrort. Till närort utses närbelägna orter inom vägens influensområde, till vilka vägvisning anses behövlig.

Andra landsvägar. På dessa vägar anvisas huvudmål och lokala mål. Som huvudmål väljs i allmänhet det vid vägen belägna centrum som anses vara viktigast för trafiken. Huvudmålet behöver inte nödvändigtvis ligga vid just ifrågavarande landsväg, utan det kan också vara målet för en väg av högre klass, som landsvägen ansluter sig till. Ett lokalt mål kan vara en plats vid vägen nära anslutningspunkten.

Lokala vägar. Vägvisningen gäller här endast lokala mål. Man strävar efter att välja målen så att vägvisningen betjänar de trafikanter som använder vägen mest. Man kan sålunda välja en by, en gårdsgrupp, ett industriområde eller annat dylikt. Vid valet av mål bör man beakta möjligheterna att föra vägvisningen obruten ända fram.

Vägvisningens mål väljs så att de återfinns på den nyaste upplagan av Vägkarta över Finland 1:200 000.

2.4

Märken som bör användas i vägvisningen

I den vägvisning som gäller riksgrensens övergångsställen används följande märken:

- orienteringstavlor (märkena 611 och 612)
- körfältsvägvisare (märkena 631 och 632)
- vägvisare (märke 641)
- avfartsvisare (märke 642)
- avståndstavla (märke 661)
- vägnummer (märkena 663 - 666)
- kännetecken för bilfärjhamn (märke 674)
- kännetecken för godshamn (märke 675)
- ortnamn (märke 662)

I vägvisningen följs av väg och vattenbyggnadsstyrelsen godkända regler för användning av trafikmärken (VVS 741909 och 741910).

3. UTGÅNGSDATA

För att klarlägga den nuvarande situationen ombads väg- och vattenbyggnadsdistrikten att inventera vägvisningen till bilfärjhamnar och gränsövergångsställen inom sina respektive områden.

Som resultat av inventeringen erhöles för varje gränsövergångsställe och bilfärjhamn uppgift om

- vägvisningens mål (gränsövergångsställe, passagerarhamn eller en ort i grannlandet)
- de anvisade färdvägarna
- vägvisningens omfattning d.v.s. hur långt från målet vägvisningen inleds
- i vägvisningen använda skyltar (vägvisare, orienteringstavlor) deras text och ungefärliga placering.

Inventeringen levererades på kartor av vilka framgår vilka skyltar som används och vilken led som anvisas vid varje vägkorsning.

Det finns sammanlagt 19 gränsövergångsställen i fyra distrikt (Åbo, Vaasa, Kymmene och Lappland) som angår väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och som berörs av detta arbete. Gränsövergångsställena är följande:

Åbo. I Åbo distrikt finns två bilfärjhamnar (Åbo och Nådendal).

Vaasa. I detta distrikt finns tre bilfärjhamnar (Vaasa, Kaskö och Jakobstad).

Kymmene. I Kymmene distrikt finns två gränsövergångsställen (Vaalimaa och Nuijamaa).

Lappland. I distriktet finns totalt 12 gränsövergångsställen och dessutom förekommer passagerartrafik till Luleå sjövägen från Kemi. Gränsövergångsställena är Torneå, Aavasaksa, Pello, Kolari, Muonio, Kaaresuvanto, Kilpisjärvi, Kivilompolo, Karigasniemi, Nuorgam, Näätämö och Raja-Jooseppi.

Utan ovannämnda övergångsställen finns tre gränsövergångsställen i Kainuu distrikt. Av dem är två avsedda för virkesimport och där förekommer ingen vägvisning. Det tredje övergångsstället är Vartius, där tillstånd behövs för att överskrida gränsen och för att röra sig på ett bestämt arbetsområde. Stället används därför inte i turisttrafik.

Vid gränsövergångsställena varierar målen för vägvisningen i de olika distrikten och t.o.m. inom distriktet. Målet är

- gränsövergångsstället på den finska sidan och/eller
- en ort på andra sidan gränsen och/eller
- HAMN med eller utan märket för bilfärjhamn

4. PRINCIPERNA FÖR VÄGVISNINGEN

4.1 Riksgränser

4.1.1 Huvudprincip

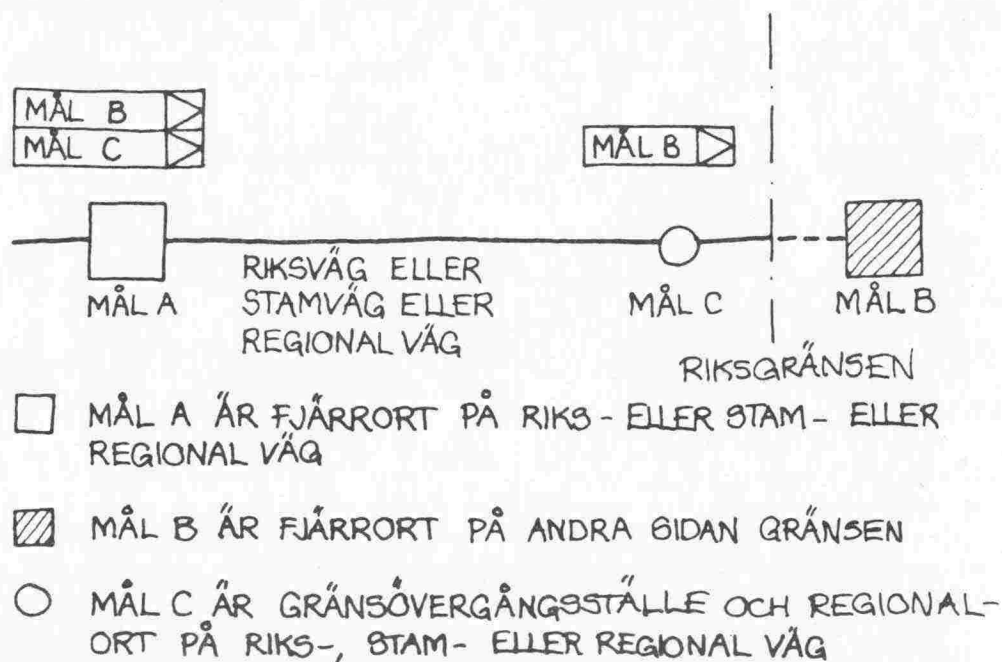
På riks- eller stamväg samt regionalväg som leder till ett gränsövergångsställe anges målet på andra sidan gränsen som fjärrort, på andra landsvägar som huvudmål.

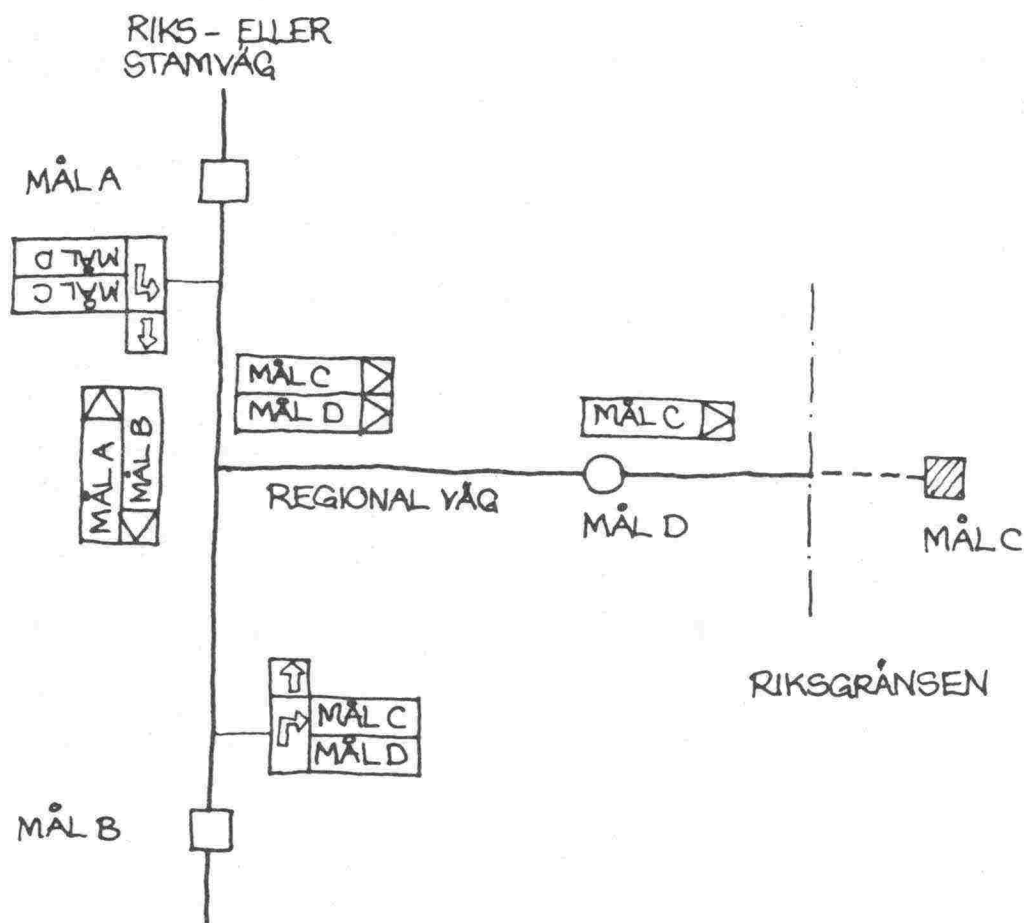
Som fjärrort eller huvudmål för vägvisningen väljs i första hand en ort som är fjärrort (fjärrort, fjernmål) i landet på andra sidan gränsen. Då det är önskvärt att vägvisningens mål skall vara beläget nära gränsen, kan man i andra hand i stället för en fjärrort i det andra landet välja som mål en närort (närort, naermål). I så fall måste likväl närorten vara ur trafikens synpunkt viktig och känd också på den finska sidan.

Den finska sidan av ett gränsövergångsställe betecknas på riks- och stamvägar samt på regionalvägar som regionalort och på andra landsvägar som lokalt mål. Ifall den finska sidan av ett övergångsställe i förteckningen över vägvisningsmålen tidigare utsetts till fjärrort, ändras gränsövergångsstället från fjärrort till regionalort om

- övergångsstället på den finska sidan inte är ett stad- eller landskapscentrum och
- den fjärrort på andra sidan gränsen som vägvisningen gäller är ett betydande stadscentrum.

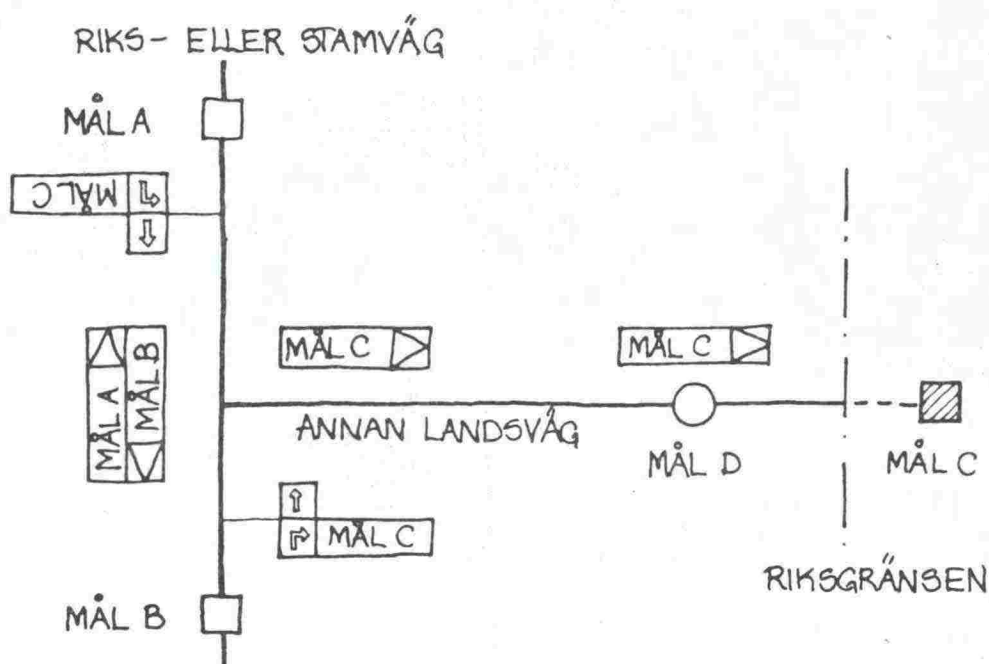
Vägvisningen till en fjärrort på andra sidan gränsen börjar på riks- och stamväg som leder till ett gränsövergångsställe vid föregående fjärrort. På regionalväg som leder till ett gränsövergångsställe börjar vägvisningen till fjärrorten efter regionalvägens förening med riks- eller stamväg eller efter föregående fjärrort, ifall denna är belägen mellan ovannämnda korsning och gränsövergångsstället.

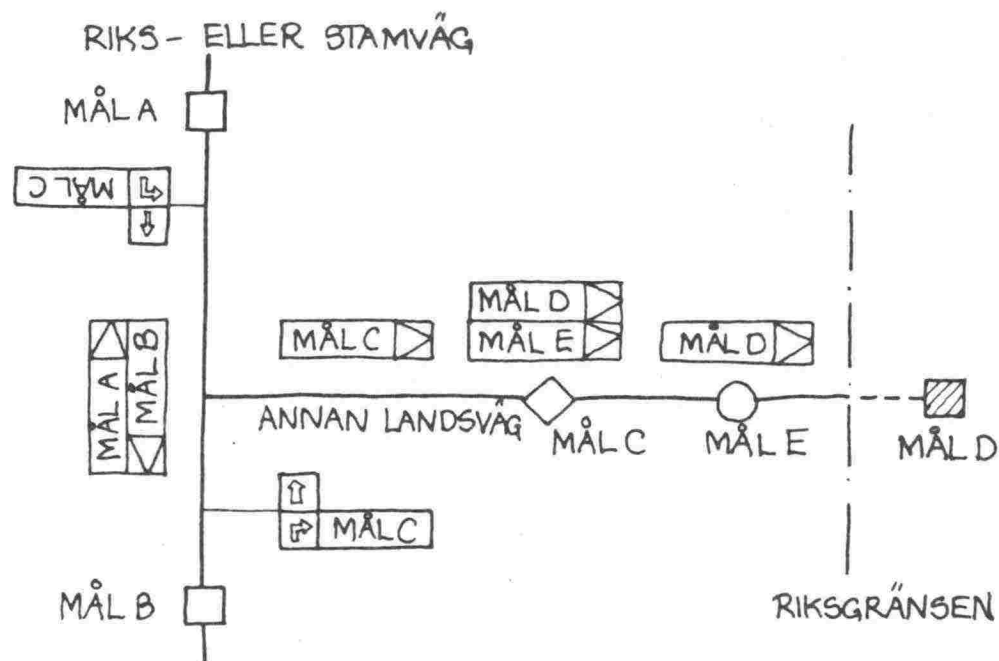

- MÅLEN A OCH B ÄR FJÄRRORTER PÅ RIKS-ELLER STAMVÄG
- ▨ MÅL C ÄR FJÄRRORT PÅ ANDRA SIDAN GRÄNSEN
- MÅL D ÄR GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLE OCH REGIONALORT PÅ REGIONALVÄG

Vägvisningen av huvudmål på andra sidan gränsen inleds på landsväg som leder till gränsövergångsstället från korsningen av denna väg och riks- eller stamväg eller från föregående huvudmål, ifall detta är beläget mellan ovannämnda korsning och riksgränsen.

- MÅLEN A OCH B ÄR FJÄRRORTER PÅ RIKS- ELLER STAMVÄG
- ▨ MÅL C ÄR HUVUDMÅL PÅ ANDRA SIDAN GRÄNSEN
- MÅL D ÄR GRÄNSÖVERGÅNGSTÄLLE OCH LOKALT MÅL PÅ ANNAN LANDSVÄG

- MÅLEN A OCH B ÄR FJÄRRORTER PÅ RIKS- ELLER STAMVÄG
- ◇ MÅL C ÄR HUVUDMÅL PÅ ANNAN LANDSVÄG
- ▨ MÅL D ÄR HUVUDMÅL PÅ ANDRA SIDAN GRÄNSEN
- MÅL E ÄR GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLE OCH LOKALT MÅL PÅ ANNAN LANDSVÄG

På orienteringstavlor och vägvisare hänvisas till målet på andra sidan gränsen på det andra landets språk. Om målet har ett finskt namn, som är allmänt känt och använt, står detta ovanför texten på det främmande språket ifall språkförhållandena på orten inte ger anledning till annat. Ett undantag från denna regel utgörs av mål på andra sidan gränsen till Sovietunionen, t.ex. Leningrad, Viborg och Murmansk. Namnen på dessa fjärrorter och huvudmål står bara på finska.

I samband med namnet på en ort på andra sidan gränsen används för tydlighetens skull nationalitetsbeteckning, ifall namnet även kunde tänkas syfta på en ort nära gränsen på den finska sidan. Om båda orternas namn förekommer samtidigt på orienteringstavlor och vägvisare, används nationalitetsbeteckning också i samband med namnet på den ort som ligger på den finska sidan av gränsen. Som nationalitetsbeteckning används samma som förekommer på respektive lands fordon. Nationalitetsbeteckningen står inom parentes efter namnet på den ort vägvisningen gäller. För övrigt iakttas i fråga om språkbruket på trafikmärken vad som stadgas i statsrådets beslut om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 1983 - 1992 (30.12.1982/1111), i statsrådets beslut om ämbetsdistrikts och självstyrelseområdens samt vissa trafikplatsers namn (23.12.1982/1052) och i trafikministeriets beslut om trafikanordningar (16.3.1982/203).

Avståndet till vägvisningsmål på andra sidan gränsen och till orter vid vägen på den finska sidan framgår av avståndstavlor. Ifall avståndet mellan ett som regionalort betraktat gränsövergångsställe och riksgränsen är minst 2 - 3 km, anges detta på riks-, stam- och regionala vägars avståndstavlor. Avståndet till riksgränsen anges under fjärrortens namn med användning av texten "valtakunnan raja". Ifall inte språkförhållandena på orten ger anledning till annat, upptar avståndstavlorna under den finska texten samma text på det språk som talas på andra sidan gränsen. För övrigt tillämpas i användningen av avståndstavlor de undantag som nämns i VVS:s bestämmelser om vägvisning (VVS 741910). I enlighet härmed förekommer avståndstavlor på riks-, stam- och regionala vägar samt på andra vägar i undantagsfall, då man önskar möjliggöra för bilisten att kontrollera vägvalet efter anslutning. Detta gäller för alla vägar som leder till gränsövergångsställen.

För övrigt iakttas de av VVS godkända bestämmelser för vägvisning på allmänna vägar (VVS 741 910).

4.12

Riksväg 21

Riksväg 21 löper i gränsens riktning i dess omedelbara närhet. En ort på andra sidan gränsen visas på riksväg 21 (på avsnittet Torneå-Kaaresuvanto) endast som avfartsmål på orienteringstavlor och vägvisare i korsningen av riksväg 21 och väg som leder till gränsen.

För övrigt följs principen i punkt 4.11 och VVS:s bestämmelser om vägvisning på allmänna vägar (VVS 741910).

Vägvisningsprincipen för gränsövergångsställen med utgångspunkt från riksväg 21 valdes bland följande alternativ:

1. En ort på andra sidan gränsen vägvisas som regionalort på riksväg 21. Själva gränsövergångsstället vägvisas som närort.
2. En ort på andra sidan gränsen anges endast som avfartsmål på orienteringstavlor och vägvisare i korsningen av riksväg 21 och väg som leder till gränsen.
3. En del orter på andra sidan gränsen vägvisas på riksväg 21 som regionalort, andra som i alternativ 2. Till regionalort utses endast en viktig ort på andra sidan gränsen, till vilken vägförbindelsen från ifrågasvarande gränsövergångsställe är smidig. Regionalorter är Pello och Övertorneå. Som avfartsmål anges orterna Pajala (gränsövergång per färja), Muodoslompolo (gränsövergång per färja) och Karesuando.

Jämfört med de övriga alternativen är fördelarna med alternativ 2, som valdes, bl.a. att

- det är klarast och enklast. Då riksväg 21 löper i omedelbar närhet av gränsen och då flera avfartsvägar leder därifrån till gränsen, blir orter på andra sidan gränsen alltför starkt betonade i de två andra alternativen
- det valda alternativet är kostnadsmässigt fördelaktigast.

I bilaga 1 jämförs kostnaderna mellan de nämnda alternativen.

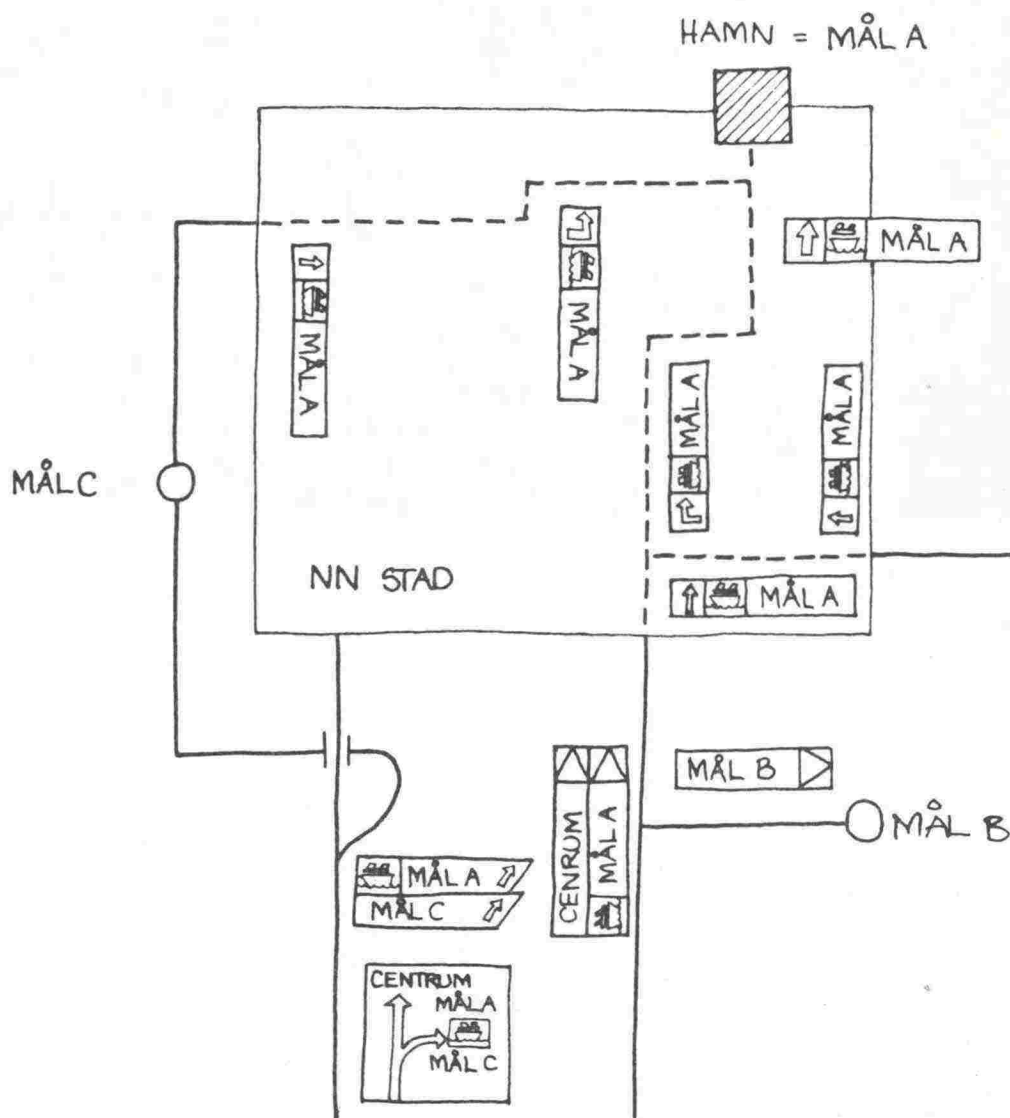
4.2

Bilfärjhamnar

På färdvägar som leder till ett gränsövergångsställe, där övergången sker per bilfärja, anges hamnen på den finska sidan om gränsen som mål.

I vägvisningen anges hamnens namn jämte vederbörliga kännetecken. Om hamnen inte har ett allmänt använt och känt namn, används i vägvisningen texten X HAMN. De kännetecken som skall användas i samband med hamnens namn är märke 674 (bilfärja), och för den händelse hamnen också omfattar godshamn, också märke 675 (godshamn).

Vägvisning till hamnen med hamnens namn jämte kännetecken börjar då leden till hamnen avviker från infartsleden till en stad eller då vägvisningen till olika stadsdelar börjar, dock allra senast då man kommer till stadens gatunät. I enlighet med denna princip rekommenderas att också i stadens gatunät vägvisning till hamnen sker med användning av hamnens namn och kännetecken.

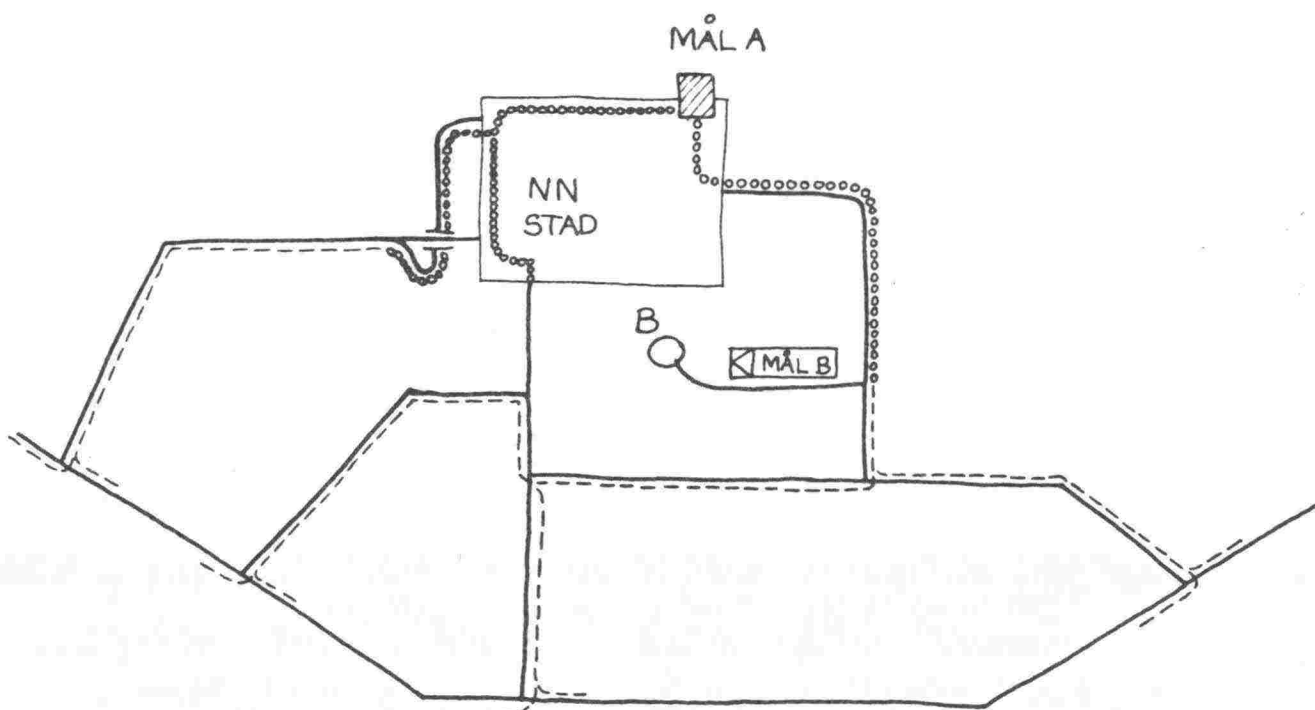

▨ MÅLA ÄR BILFÅRHAMN

○ MÅLEN B OCH C ÄR STADSDELAR

----- I GATUNÄTET ANVISAD LED TILL HAMNEN

Vägvisning till hamnen med användande av kännetecken utan hamnens namn kan inledas redan från en korsning i stadens närhet av en infartsled till staden och en riks-, stam- eller regional väg. Därvid kan trafiken till hamnen dirigeras längs den önskade infartsleden.

- ▨ MÅL A ÄR BILFÄRHAMN
- MÅL B ÄR EN STADSDEL
- LED SOM VÄGISAS MED ANVÄNDANDE AV KÄNNETECKEN
- LED SOM VÄGISAS MED ANVÄNDANDE AV HAMNENS NAMN OCH KÄNNETECKNEN FÖR HAMN

Utom kännetecknen för hamn används inga kännetecken för gränsövergång.

För övrigt tillämpas de av VVS godkända bestämmelserna om vägvisning på allmänna vägar (VVS 741910).

5. GENERALPLANERNA FÖR VÄGVISNINGEN

5.1 Riksgränserna

I det följande redogörs generalplanerna för vägvisningen skilt för varje enskilt gränsövergångsställe.

VAALIMAA

Riksväg 7, E 3

Leningrad på andra sidan gränsen anges som fjärrort och gränsövergångsstället Vaalimaa som regionalort. Leningrad anges som fjärrort i stället för Viborg därför att Leningrad är viktigare ur trafikens synpunkt och även betydligt större än Viborg. Dessutom är riksväg 7 samtidigt ett internationellt huvudtrafikstråk (E 3).

Vägvisning till fjärrorten och regionalorten inleds från Fredrikshamns stad, som är fjärrort på riksväg 7 före Vaalimaa i riktning Helsingfors - Vaalimaa. För närvarande utför Vaalimaa fjärrort efter Fredrikshamn, men i egenskap av gränsövergångsställe ändras Vaalimaa till regionalort. Det att vägvisningen till regionalorten inleds redan från Fredrikshamn motiveras av att

- för närvarande vägvisningen till Vaalimaa börjar efter Fredrikshamn och att
- Vaalimaa är ett välkänt gränsövergångsställe.

Regionalorten anges inom Fredrikshamns stadsområde samt på korsande vägars orienteringstavlor i huvudvägens riktning och på vägvisare i huvudvägens riktning då väg som korsar riksväg 7 är riks-, stam- eller regionalväg (landsväg 387).

I Virojoki och Vaalimaa korsningarna används på riksväg 7 orienteringstavlor av typ A (märke 611), emedan sådana också för närvarande finns där. På denna punkt görs ett undantag från VVS:s vägvisningsbestämmelser (VVS 741910).

Avståndet mellan Vaalimaa och riksgränsen är ca 2,5 - 3,0 km. På ifrågavarande avsnitt sätts därför upp en avståndstavla, där avstånden anges till fjärrorten (Leningrad) och till riksgränsen på finska och på ryska. Den ryska texten står under den finska texten.

På andra trafikmärkena står fjärrorten Leningrad enbart på finska.

NUIJAMAA

Landsväg 392 (regional väg)

Viborg anges som fjärrort på andra sidan gränsen och gränsövergångsstället Nuijamaa anges som regionalort.

Vägvisningen till fjärrorten och regionalorten börjar där landsväg 392 förenar sig med riksväg 6. För närvarande anges Nuijamaa som fjärrort från och med nämnda korsning, men på denna punkt införs en ändring så att gränsövergångsstället Nuijamaa vägvisas som regionalort. Nuijamaa är varken stads- eller landskapscentrum, medan Viborg är ett betydande stadscentrum på andra sidan gränsen.

Regionalorten nämns i orienteringstavlor och vägvisare då väg som korsar landsväg 392 är en riks-, stam- eller regionalväg (riksväg 6) eller då den korsande vägen är landsväg 3902 eller 3921. På dessa vägar är Nuijamaa huvudmål.

Avståndet mellan Nuijamaa och riksgränsen är under 2 km. Därför placeras ingen avståndstavla på detta avsnitt.

På trafikmärkenä står fjärrorten Viborg på andra sidan gränsen enbart på finska.

RAJA-JOOSSEPI

Landsväg 968

Murmansk på andra sidan gränsen vägvisas som huvudmål och gränsövergångsstället Raja-Jooseppi som lokalt mål.

Vägvisningen till huvudmålet börjar från korsningen av landsväg 968 och riksväg 4, där för närvarande Nellim och Raja-Jooseppi finns angivna. Nellim är huvudmålet för landsväg 9681, och vägvisningen till denna ort inleds därför också från ovannämnda korsning.

Vägvisningen till det lokala målet inleds från korsningen av landsvägarna 968 och 9681, där trafiken till Nellim hänvisas till landsväg 9681. Det lokala målet nämns på orienteringstavlor och vägvisare endast i ovannämnda korsning.

Enligt VVS:s vägvisningsbestämmelser (VVS 741910) behövs inga orienteringstavlor i korsningen av landsvägarna 968 och 9681. Avvikande från bestämmelserna placeras i den ifrågavarande korsningen på landsväg 968 i riktning Ivalo - Raja-Jooseppi en orienteringstavla av typ B (märke 612) och i riktning Raja-Jooseppi - Ivalo en tavla av typ A (märke 611), emedan vägen är viktig och det för närvarande i denna korsning finns en orienteringstavla av typ B i riktning Ivalo - Raja-Jooseppi. I riktning Raja-Jooseppi - Ivalo används en orienteringstavla av typ A, emedan det är fråga om en T-korsning.

Då avståndet mellan Raja-Jooseppi och riksgränsen är under 1 km, behövs ingen avståndstavla för denna sträcka. För övrigt tillämpas i användningen av avståndstavlor sådant undantag som tillåts i de av VVS godkända vägvisningsbestämmelserna (VVS 741910). Enligt bestämmelserna kan avståndstavla användas på andra vägar än riks-, stam- och regionala vägar i undantagsfall, då man önskar ge fordonsföraren möjlighet att kontrollera att han efter en vägkorsning befinner sig på rätt väg. Detta kan man anse att är tillämpligt på landsväg 968.

På trafikmärkena står huvudmålet på andra sidan gränsen Murmansk enbart på finska.

Namnen på målen för vägvisningen väljs i enlighet med vad som står på Vägkarta över Finland (1:200 000). Enligt denna princip och enligt namnbyråns vid Forskningscentralen för de inhemska språken rekommendation heter orterna som vägvisas Raja-Jooseppi (tidigare Rajajooseppi) och Nellim (tidigare Nellimö).

NÄÄTÄMÖ

Landsväg 971

Kirkkonieni (Kirkenes) på andra sidan gränsen anges som huvudmål och gränsövergångsstället Näätämö anges som lokalt mål.

Vägvisning till huvudmålet inleds vid korsningen av landsväg 971 och riksväg 4. Avvikande från VVS:s vägvisningsbestämmelser (VVS 741910) anges på orienteringstavlorna och vägvisaren vid korsningen av landsväg 971 och riksväg 4 utom huvudmålet också det lokala målet Sevettijärvi, emedan

- Sevettijärvi är utgångspunkten för en betydande del av trafiken på landsväg 971 och
- vägvisning till Näätämö och Sevettijärvi för närvarande ges i nämnda korsning.

Efter Sevettijärvi anges i vägvisningen övergångsstället Näätämö som lokalt mål.

Då avståndet mellan Näätämö och riksgränsen är under 2 km, behövs ingen avståndstavla på denna sträcka. För övrigt tillämpas sådant undantag som vägvisningsbestämmelserna (VVS 741910) tillåter i användningen av avståndstavlor. Enligt bestämmelserna används avståndstavlor på andra vägar än riks-, stam- och regionala vägar i undantagsfall, om man önskar ge fordonsföraren möjlighet att kontrollera sitt vägval efter en vägkorsning. Det här kan man anse att gäller för landsväg 971.

I trafikmärkena står utom den huvudmålets finska namn den norska texten "Kirkenes" under den finska texten.

NUORGAM

Landsväg 970 (regional väg)

Vesisaari (Vadsö) på andra sidan gränsen vägvisas som fjärrort och gränsövergångsstället Nuorgam som regionalort.

Vägvisningen av fjärrorten och regionalorten påbörjas i Utsjoki, som utgör föregående fjärrort på landsväg 970.

Avståndet mellan Nuorgam och riksgränsen är ca 2 km. Därför placeras en avståndstavla på detta avsnitt, där avståndet till riksgränsen anges under fjärrortens namn på finska och på norska.

I trafikmärkena står utom fjärrortens finska namn den norska texten "Vadsö" under den finska texten.

KARIGASNIEMI

Riksväg 4

Karasjoki (Karasjok) på andra sidan gränsen vägvisas som fjärrort.

Gränsövergångsstället Karigasniemi är fjärrort på riksväg 4 i riktning Ivalo - Karigasniemi. Då Karasjoki inte är ett betydande stadscentrum, bibehålls Karigasniemi försettningsvis som fjärrort. Fjärrorten på andra sidan gränsen vägvisas först från korsningen av riksväg 4 och landsvägarna 9703 och 9704.

Något regionalt mål vägvisas inte.

I korsningen av riksväg 4 och landsvägarna 9703 och 9704 används orienteringstavlor av typ A, emedan korsningen är belägen i omedelbar närhet till gränsen och denna överskrids då man kör rakt längs riksväg 4 i riktning mot målet på andra sidan gränsen. På den här punkten görs ett avsteg från VVS:s vägvisningsbestämmelser (VVS 741910), enligt vilka orienteringstavlor av typ B borde sättas upp i den nämnda korsningen.

Avståndet till riksgränsen från korsningen av riksväg 4 och landsvägarna 9703 och 9704 är under 1 km, varför ingen avståndstavla sätts upp på denna sträcka.

I trafikmärkena står utom fjärrortens finska namn den norska texten "Karasjok" nedanför den finska texten.

KIVILOMPOLO

Landsväg 958 (regional väg)

Kautokeino på andra sidan gränsen vägvisas som fjärrort och gränsövergångsstället Kivilompolo som regionalort.

Vägvisningen till fjärrorten och regionalorten inleds efter föregående fjärrort på landsväg 958. Föregående fjärrort är Enontekiö och vägvisningen börjar i korsningen av landsvägarna 958 och 956.

Då avståndet mellan Kivilompolo och riksgränsen är under 1 km kommer ingen avståndstavla i fråga för detta avsnitt.

Namnet på den ort på andra sidan gränsen som anges i trafikmärkena är Kautokeino, vilket är norska, men samma namn används också i Finland. Om en mera exakt finskspråkig motsvarighet önskas, används dessutom namnet Koutokeino, vilket rekommenderas av namnbyrån vid Forskningscentralen för de inhemska språken. Detta namn står i så fall ovanför det norska namnet.

KILPISJÄRVI

Riksväg 21

Skibotn på andra sidan gränsen vägvisas som fjärrort.

Gränsövergångsstället Kilpisjärvi utgör fjärrort på riksväg 21 i riktning Torneå - Kilpisjärvi. Då Skibotn inte är ett betydande stadscentrum, bibehålls Kilpisjärvi försettningsvis som fjärrort, och fjärrorten på andra sidan gränsen vägvisas från och med Kilpisjärvi.

Något regionalt mål finns inte att vägvisa.

Avståndet mellan Kilpisjärvi och riksgränsen är 6 - 7 km. På detta avsnitt placeras därför en avståndstavla, på vilken avståndet till riksgränsen anges under fjärrortens namn på finska och på norska.

På trafikmärkena står namnet på målet på andra sidan gränsen, Skibotn, endast på norska, eftersom det inte finns någon allmänt använd och känd finskspråkig motsvarighet.

KAARESUVANTO

Riksväg 21

Orten Karesuando på andra sidan gränsen vägvisas endast som avfartsmål på orienteringstavlor och vägvisare i korsningen av riksväg 21 och landsväg 9585, som leder till riksgränsen.

I ovannämnda korsning används orienteringstavlor av typ A, emedan sådana också för närvarande finns där. På denna punkt sker en avvikelse från de av VVS godkända vägvisningsbestämmelserna (VVS 741910).

Avståndet till riksgränsen från korsningen av riksväg 21 och landsväg 9585 är under 1 km, varför ingen avståndstavla här kommer i fråga.

På trafikmärkena används nationalitetsbeteckning i samband med namnet på orten på andra sidan gränsen för att klargöra skillnaden mellan Kaaresuvanto i Finland och Karesuando i Sverige. Nationalitetsbeteckningen S, som används på fordon i Sverige, står inom parentes. Om båda orternas namn förekommer på trafikmärken på en gång, används nationalitetsbeteckning, d.v.s. SF, inom parentes också i samband med texten "Kaaresuvanto".

På avståndstavlorna på riksväg 21 och på ortsnamnskyltar heter övergångsstället på den finska sidan gränsen i enlighet med namnbyråns vid Forskningscentralen för de inhemska språken rekommendation Kaaresuvanto, vilket också förekommer som ortsnamn på Vägkarta över Finland 1:200 000. Numera har ovan nämnda märken texten "Karesuvanto".

MUONIO

Riksväg 21

Orten Muodoslompola på andra sidan gränsen vägvisas på orienteringstavlor och vägvisare endast som avfartsmål i korsningen av riksväg 21 och landsväg 9582, som leder till riksgränsen.

Avståndet från denna korsning till riksgränsen är under 2 km och någon avståndstavla kommer därför inte i fråga på detta avsnitt.

På trafikmärkena är namnet på orten på andra sidan gränsen Muodoslompola, vilket är allmänt använt och känt både i Finland och Sverige. I samband med namnet används inte nationalitetsbeteckning.

KOLARI

Riksväg 21

Pajala på andra sidan gränsen vägvisas endast på orienteringstavlor och vägvisare som avfartsmål i korsningen av riksväg 21 och den regionala väg som leder till riksgränsen (landsväg 938).

Avståndet från Kolari till riksgränsen är ca 1 km. Någon avståndstavla behövs därför inte för denna sträcka.

På trafikmärkena anges som mål på andra sidan gränsen Pajala. Detta namn är allmänt och känt både i Finland och Sverige, och någon nationalitetsbeteckning används inte i samband med det.

PELLO

Riksväg 21

Pello (Sverige) på andra sidan gränsen vägvisas som avfartsmål på orienteringstavlor och vägvisare i korsningen av riksväg 21 och landsväg 9333, som leder till gränsen. Den svenska Pello nämns också på en orienteringstavla och motsvarande vägvisare i korsningen av riksväg 21 och stamväg 83 för att förtydliga leden till Pello i Sverige från stamväg 83. Fjärrort på stamväg 83 är Pello i Finland.

Avståndet från det finska Pello till riksgränsen är under 1 km och någon avståndstavla kommer därför inte i fråga för detta avsnitt.

På trafikmärkenä står nationalitetsbeteckningen S inom parentes tillsammans med namnet på målet på andra sidan gränsen för att klargöra skillnaden mellan Pello i Finland och Pello i Sverige. Om båda orternas namn förekommer på en gång på trafikmärken, står nationalitetsbeteckningen SF inom parentes i samband med det finska ortsnamnet.

AAVASAKSA

Riksväg 21

Orten Övertorneå på andra sidan gränsen vägvisas endast som avfartsmål på orienteringstavlor och vägvisare i korsningen av riksväg 21 och landsväg 9324, som leder till gränsen.

Sträckan från denna korsning till riksgränsen är under 1 km och kräver ingen avståndstavla.

I samband med namnet på målet på andra sidan gränsen används i trafikmärkena nationalitetsbeteckning för att förtydliga skillnaden mellan Ylitornio i Finland och Övertorneå i Sverige. Som nationalitetsbeteckning står inom parentes bokstaven S, som används på svenska fordon. Om båda orternas namn förekommer samtidigt på trafikmärken, används i samband med texten "Ylitornio" inom parentes nationalitetsbeteckningen SF.

TORNEÅ

Riksväg 21

Haparanda på andra sidan gränsen vägvisas som fjärrort.

Gränsövergångsstället Torneå är fjärrort på riksväg 21. Då Torneå är stadscentrum, bibehålls det som fjärrort, och fjärrorten på andra sidan gränsen vägvisas från och med korsningen av riksväg 21 och Europaväg 4.

Något regionalt mål finns inte att vägvisa.

Då avståndet från korsningen av riksväg 21 och Europaväg 4 till riksgränsen är under 2 km, kommer ingen avståndstavla i fråga på denna sträcka.

På trafikmärkena används utom det finska namnet på fjärrorten på andra sidan gränsen också det svenska texten "Haparanda" under den finska texten.

5.2 Exempel på vägvisningen av bilfärjhamnar

I det följande ges några exempel på generalplanerna för vägvisning av bilfärjhamnar.

VASA

Vasklot

Det mål som skall vägvisas är bilfärj- och godshamnen Vasklot.

Vägvisningen till målet startar med hamnbeteckningarna. Som sådana används märket för bilfärjhamnar n:o 674 och märket för godshamnar n:o 675. Vägvisningen med dessa märken börjar på riksväg 3 från och med anslutningen av riksväg 8.

Börjande med den orienteringstavla som visar vägen från riksväg 3 via Sandviksgatan till Vasklot hamn används utom hamnbeteckningarna vägvisningsmålet Vasklot. Med tanke på kontinuitet i vägvisningen rekommenderas att man i stadens gatunät leder trafiken till hamnen längs en lämplig rutt, där man i vägvisningen uppger hamnens namn jämte hamnbeteckningarna. Från riksväg 3 kan man anvisa leden Sandviksgatan - Skolhusgatan - Vasaesplanaden - Vasklotvägen - Reinsgatan - Vasklot.

På riksväg 8 i riktning Karleby - Vasa vägvisas till hamnen första gången i vägvisaren ovanför körfilen i korsningen av Vasaesplanaden och Långviksgatan. På denna vägvisare står hamnens namn jämte kännetecknen för hamn. Från ovannämnda korsning leds trafiken till hamnen med användning av dess namn och hamnbeteckningarna t.ex. längs rutten Vasaesplanaden - Vasklotvägen - Reinsgatan - Vasklot.

I enlighet med statsrådet och trafikministeriets beslut (statsrådets beslut om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 1983 - 1992, 30.12.1982/1111, och trafikministeriets beslut om trafikanordningar 16.3.1982/203) används på trafikmärken inom Vasa stads område utom finsk text svenskspråkig text sålunda att den finska texten står överst. Under texten "Vaskiluoto" står texten "Vasklot".

JAKOBSTAD

Alholmen

Målet för vägvisningen är bilfärj- och godshamnen Alholmen.

Vägvisningen inleds med hamnbeteckningarna (märkena 674 och 675) och börjar i denna form på landsväg 742 från dess korsning med riksväg 8, på landsväg 741 från korsningen med landsväg 749, på landsväg 7493 vid dess korsning med landsväg 741 och på landsväg 749 från korsningen med landsväg 7494. Genom vägvisningen med märken leds trafiken sålunda till hamnen längs den lämpligaste leden.

Vägvisningen till hamnen med användning av dess namn utöver hamnmärkena inleds på landsvägarna 741 och 7493 från deras korsning, på landsväg 742 där Källbyvägen och Nordanvägen ansluter sig till den och på landsväg 7494 vid dess förening med Nordanvägen och Larsmovägen. Med tanke på kontinuitet i vägvisningen rekommenderas att i stadens gatunät en lämplig led till hamnen anvisas med användning av hamnens namn och hamnbeteckningarna. Från landsväg 7493 kan man t.ex. anvisa leden Vasavägen - Paul Hallvarsgatan - Pedersesplanaden - Ebba Brahe Esplanaden - Alholmsvägen - Alholmen.

I enlighet med statsrådets och trafikministeriets beslut används i trafikmärkena inom Jakobstads område utom finskspråkig text svensk så att den står ovanför den finska texten. Ovanför texten "Leppäluoto" står texten "Alholmen".

KASKÖ

Inre hamnen

Målet för vägvisningen är Kaskö bilfärjhamn (Inre hamnen).

Vägvisningen till målet inleds på landsväg 667 med hamnmärket (674) vid korsningen av denna väg och riksväg 8. Från och med denna korsning inleds vägvisning också till Djuphamnen med användande av godshamnmärket.

Vägvisning till hamnen med användning av hamnens namn (Inre hamnen) och bilfärjbeteckningen inleds på landsväg 667 där Cneifens stig korsar den och på landsväg 676 då man kommer till stadens gatunät. Med tanke på vägvisningens kontinuitet rekommenderas att också inom stadens gatunät trafiken leds till hamnen den lämpligaste vägen med användande av hamnens namn och kännetecken.

T.ex. kan man från landsväg 676 anvisa leden Bladhskavägen - Cneifens stig - Inre hamnen.

I enlighet med statsrådets och trafikministeriets beslut används i trafikmärken inom Kaskö stads område utom finsk text svensk-språkig text sålunda att den står under den finska texten. Under texten "Sisäsatama" står texten "Inre hamnen".

NÄDENDAL

Nädendals hamn

Vägvisning sker till Nädendals bilfärjhamn.

Vägvisningen till hamnen börjar med hamnbeteckningen och inleds vid korsningen av riksväg 8 och landsväg 189, från korsningarna av stamväg 40 och riksvägar 1, 9 och 10 längs stamväg 40 samt på riksväg 8 från Åbo stad.

Vägvisning till hamnen med användande av hamnens namn och bilfärjhamnsmärket (674) inleds på landsväg 189 då man kommer till stadens gatunät. Med tanke på vägvisningens kontinuitet rekommenderas att trafiken också inom stadens gatunät leds till hamnen längs den lämpligaste rutten med användande av hamnens namn och kännetecken. Från landsväg 189 kan man anvisa leden Aurinkotie - Satamatie - Naantalin satama.

ABO

Åbo hamn

Vägvisningens mål är Åbo bilfärj- och godshamn.

Vägvisningen, som inleds med hamnbeteckningarna (märkena 674 och 675), börjar vid korsningarna av stamväg 40 och infartslederna till Åbo stad (riksväg 1, riksväg 8, riksväg 9 och riksväg 10).

Vägvisning till hamnen med användande av hamnens namn (Åbo hamn) jämt kännetecken börjar på infartslederna till staden då man kommer till stadens gatunät. Med tanke på vägvisningens kontinuitet rekommenderas att också inom stadens gatunät vägvisning till hamnen sker längs den för trafiken lämpligaste rutten med användande av hamnens namn och hamnbeteckningarna. Från riksväg 1 kan man t.ex. anvisa leden Kaskisvägen - Österlångsgatan - Kungsgårdsgatan - Martinsgatan - Slottsgatan - Åbo hamn och från riksväg 8 leden Suikkilavägen - Pansiovägen - Vasavägen - Åbo hamn.

I enlighet med statsrådets och trafikministeriets beslut används på trafikmärken inom Åbo stads område utom finsk text svensk-språkig text sålunda att den finska texten står ovanför. Under texten "Turun satama" står texten "Åbo hamn".

JÄMFÖRELSE AV KOSTNADERNA FÖR ALTERNATIVA
VÄGVISNINGAR TILL GRÄNSÖVERGANGSSTÄLLEN FRÅN
RIKSVÄG 21

JÄMFÖRELSE AV KOSTNADERNA FÖR ALTERNATIVA VÄGVISNINGAR TILL GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLEN FRÅN RIKSVÄG 21

1. INLEDNING

Bedömningen gäller skillnaderna i kostnader för följande tre vägvisningsalternativ:

- ALT. 1.** Ort på andra sidan gränsen vägvisas som regionalort på riksväg 21. Själva gränsövergångsstället vägvisas som närort, ifall inte orten i fråga utgör fjärr- eller regionalort i Finlands huvudvägnät.
- ALT. 2.** Ort på andra sidan gränsen vägvisas endast som avfartsmål på vägkorsningars orienteringstavlor och vägvisare.
- ALT. 3.** En del orter på andra sidan gränsen vägvisas som regionalort på riksväg 21, medan andra vägvisas endast som avfartsmål på vägkorsningars orienteringstavlor och vägvisare. Regionalorter är Pello och Övertorneå. Som avfartsmål vägvisas Pajala, Muodoslompola, Karesuando, Skibotn och Haparanda.

2. GRUNDERNA FÖR KOSTNADSJÄMFÖRELSEN

Kostnadsjämförelsen utförs på basen av följande antaganden:

- stolpar och fästen för alla skyltar finns på plats
- skyltar som inte vägvisar till ort på andra sidan gränsen finns på plats
- skyltar som kräver förnyelse förnyas helt
- monteringskostnader beaktas inte
- vägnummer- och ortnamnsskyltar beaktas inte.

På basen av ovanstående inkluderar kostnadsjämförelsen:

- orienteringstavlor av typ A
- orienteringstavlor av typ B
- vägvisare
- avståndstavlor.

Kostnadskalkylen är inte exakt, då det antas att på platsen redan finns de skyltar som i enlighet med VVS:s vägvisningsbestämmelser vägvisar till andra mål än de i sammanhanget relevanta orterna på andra sidan gränsen. Detta antagande måste göras, då man inte exakt vet vilka vägvisare av denna typ som finns.

2.

3. KOSTNADERNA

Vid kostnadsjämförelsen har man använt Rencotuote Oy:s prislista för trafik-och vägvisningsmärken.

I det följande ges sammanlagda ytor samt kostnader på riktpriiset (a) och på VVS:s pris (b) för varje alternativ.

Skyltarna är av aluminium, bottnen är målad (inte helt och hållet reflekterande).

ALTERNATIV 1

$$\begin{array}{lll} \text{Yta:} & (97.80 + 6.00 + 18.17 + 140.96) \text{ m}^2 & = 262.93 \text{ m}^2 \\ \text{a)} & 262.93 \text{ m}^2 \times 350 \text{ mk/m}^2 & = 92\,000 \text{ mk} \\ \text{b)} & 262.93 \text{ m}^2 \times 250 \text{ mk/m}^2 & = 65\,700 \text{ mk} \end{array}$$

ALTERNATIV 2

$$\begin{array}{lll} \text{Yta:} & (64.90 + 6.00 + 7.63 + 2.18) \text{ m}^2 & = 80.71 \text{ m}^2 \\ \text{a)} & 80.71 \text{ m}^2 \times 350 \text{ mk/m}^2 & = 28\,200 \text{ mk} \\ \text{b)} & 80.71 \text{ m}^2 \times 250 \text{ mk/m}^2 & = 20\,200 \text{ mk} \end{array}$$

ALTERNATIV 3

$$\begin{array}{lll} \text{Yta:} & (80.00 + 6.00 + 13.52 + 67.88) \text{ m}^2 & = 167.40 \text{ m}^2 \\ \text{a)} & 167.40 \text{ m}^2 \times 350 \text{ mk/m}^2 & = 58\,600 \text{ mk} \\ \text{b)} & 167.40 \text{ m}^2 \times 250 \text{ mk/m}^2 & = 41\,900 \text{ mk} \end{array}$$

Proportionen mellan ovanstående kostnader är:

ALT 1	3.25
ALT 2	1.00
ALT 3	2.07

Sammanlagda antalet skyltar som skall sättas upp:

ALT 1	92 kpl
ALT 2	23 kpl
ALT 3	54 kpl

TABELL 1:

Trafikmärken som bör förnyas enligt alternativ 1

a) Orienteringstavlor (A och B typ) samt vägvisare som bör förnyas

Korsning	Orienteringstavlor				Vägvisare	
	Typ A (m ²)	st	Typ B (m ²)	st	(m ²)	st
Tornio, Torneå	9.9	2	-	-	2.87	2
Karunki	-	-	-	-	-	-
Ylitornio, Övertorneå	-	-	-	-	-	-
Aavasaksa	29.6	4	-	-	2.20	2
Pello, kt. 83	5.4	1	-	-	2.50	2
Pello, mt 9333	-	-	2.4	2	0.80	1
Mt 938	4.9	1	3.6	2	3.15	3
Kolari	-	-	-	-	0.90	1
Mt 939	4.9	1	-	-	1.15	1
Muonio	29.2	4	-	-	2.30	2
Mt 958	5.3	1	-	-	1.15	1
Kaaresuvanto	8.6	2	-	-	1.15	1
SAMMANLAGT	97.80 m ²	16	6.00 m ²	4	18.17 m ²	16

b) Avståndstavlor som bör förnyas:

Avsnitt	längd (km)	yta (m ²)	st	totalt (m ²)
Torneå - Karunki	25	2.55	3	7.65
"	"			
Karunki - Ylitornio	35	2.55	4	10.20
"	"			
Övertorneå - Aavasaksa	9	2.55	1	2.55
"	"			
Aavasaksa - Pello	52	2.55	6	15.30
"	"	2.55	6	15.30
Pello - Kolari	65	2.55	7	17.85
"	"	2.10	7	14.70
Kolari - Muonio	76	2.87	8	22.96
"	"	1.94	8	15.52
Muonio - Palojoensuu	45			
"	"			
Palojoensuu - Kaaresuvanto	45	3.35	5	16.75
"	"			
Kaaresuvanto - Kilpisjärvi	112			
"	"			
Kilpisjärvi - gränsen	7	2.18	1	2.18
"	"			

TABELL 2: Trafikmärken som bör förnyas enligt alternativ 2

a) Orienteringstavlor (A och B typ) samt vägvisare som bör förnyas:

Korsning	Orienteringstavlor				Vägvisare	
	Typ A (m ²)	st	Typ B (m ²)	st	(m ²)	st
Tornio, Torneå	9.0	2	-	-	1.68	1
Karunki	-	-	-	-	-	-
Ylitornio, Övertorneå	-	-	-	-	-	-
Aavasaksa	20.8	3	-	-	1.15	1
Pello, kt 83	4.9	1	-	-	-	-
Pello, mt 9333	-	-	2.4	2	0.8	1
Mt 938	-	-	3.6	2	0.8	1
Kolari	-	-	-	-	0.9	1
Mt 939	-	-	-	-	-	-
Muonio	21.6	3	-	-	1.15	1
Mt 958	-	-	-	-	-	-
Kaaresuvanto	8.6	2	-	-	1.15	1
SAMMANLAGT	64.90 m ²	11	6.00 m ²	4	7.63 m ²	7

b) Avståndstavlor som bör förnyas

Avsnitt	längd (km)	yta (m ²)	st	totalt (m ²)
Torneå - Karunki	25			
"	"			
Karunki - Ylitornio	35			
"	"			
Övertorneå - Aavasaksa	9			
"	"			
Aavasaksa - Pello	52			
"	"			
Pello - Kolari	65			
"	"			
Kolari - Muonio	76			
"	"			
Muonio - Palojoensuu	45			
"	"			
Palojoensuu - Kaaresuvanto	45			
"	"			
Kaaresuvanto - Kilpisjärvi	112			
"	"			
Kilpisjärvi - gränsen	7	2.18	1	2.18
"	"			

TABELL 3:

Trafikmärken som bör förnyas enligt alternativ 3

a) Orienteringstavlor (A och B typ) samt vägvisare som bör förnyas:

Korsning	Orienteringstavlor				Vägvisare	
	Typ A (m ²)	st	Typ B (m ²)	st	(m ²)	st
Tornio, Torneå	9.9	2	-	-	2.87	2
Karunki	-	-	-	-	-	-
Ylitornio, Övertorneå	-	-	-	-	-	-
Aavasaksa	29.6	4	-	-	2.20	2
Pello, kt 83	5.4	1	-	-	2.50	2
Pello, mt 9333	-	-	2.4	2	0.80	1
Mt 938	4.9	1	3.6	2	1.95	2
Kolari	-	-	-	-	0.90	1
Mt 939	-	-	-	-	-	-
Muonio	21.6	-	-	-	1.15	1
Mt 958	-	-	-	-	-	-
Kaaresuvanto	8.6	2	-	-	1.15	1
SAMMANLAGT	80.00 m ²	10	6.00 m ²	4	13.52 m ²	12

b) Avståndstavlor som bör förnyas:

Avsnitt	längd (km)	yta (m ²)	st	totalt (m ²)
Torneå - Karunki	25	2.55	3	7.65
"	"			
Karunki - Ylitornio	35	2.55	4	10.20
"	"			
Övertorneå - Aavasaksa	9	2.55	1	2.55
"	"			
Aavasaksa - Pello	52	2.55	6	15.30
"	"	2.55	6	15.30
Pello - Kolari	65	2.10	7	14.70
"	"			
Kolari - Muonio	76			
"	"			
Muonio - Palojoensuu	45			
"	"			
Palojoensuu - Kaaresu- vanto	45			
"	"			
Kaaresuvanto - Kilpis- järvi	112			
"	"			
Kilpisjärvi - gränsen	7	2.18	1	2.18
			28	67.88

FÖRTECKNINGEN AV SVENSK- OCH TVASPRÅKIGA KOMMUNER
UNDER ÅREN 1983 - 92

Nr 1111

Statsrådets beslut

om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 1983—1992

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 1982

Statsrådet har vid föredragning från justitieministeriet med stöd av 2 § språklagen av den 1 juni 1922, sådant detta lagrum lyder i lag av den 10 januari 1975 (10/75), beslutat:

Statsrådet har på grundvalen av den officiella statistiken förordnat, att landets ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 1983—1992 skall anses vara finsk- eller svenskspråkiga eller tvåspråkiga som följer:

I Kommunerna

Nylands län

Tvåspråkiga kommuner med finska såsom flertalets språk: Esbo, Hangö, Helsingfors, Grankulla, Kyrkslätt, Lapträsk, Lojo kommun, Lovisa, Mörskom, Pojo, Borgå, Borgå landskommun, Strömfors, Sjundeå och Vanda.

Tvåspråkiga kommuner med svenska såsom flertalets språk: Ingå, Karis, Liljendal, Pernå, Sibbo, Ekenäs och Tenala.

Övriga kommuner är finskspråkiga.

Åbo och Björneborgs län

Tvåspråkiga kommuner med finska såsom flertalets språk: Finby och Åbo.

Tvåspråkiga kommuner med svenska såsom flertalets språk: Dragsfjärd, Kimito, Korpo, Nagu och Pargas.

Svenskspråkiga kommuner: Houtskär, Iniö och Västanfjärd.

Övriga kommuner är finskspråkiga.

Ålands län

Samtliga kommuner är svenskspråkiga.

Kymmene län

Tvåspråkig kommun med finska såsom flertalets språk: Pyttis.

Övriga kommuner är finskspråkiga.

Vasa län

Tvåspråkiga kommuner med finska såsom flertalets språk: Kaskö, Karleby och Vasa.

Tvåspråkiga kommuner med svenska såsom flertalets språk: Kristinestad, Kronoby, Korsholm, Oravais, Jakobstad, Pedersöre, Nykarleby och Vörå.

Svenskspråkiga kommuner: Korsnäs, Larsmo, Malax, Maxmo och Närpes.

Övriga kommuner är finskspråkiga.

Övriga län

Samtliga kommuner i övriga län är finskspråkiga.

LIITE 3

BILAGA 3

RAJAN YLITYSPAikkojen VIITOITUKSEN YLEIS-
SUUNNITELMAT

GENERALPLANERNA FÖR VÄGVISNINGEN
TILL GRÄNSÖVERGANGSSTÄLLENA

RAJANVUOTOSPAIKAN (VAALIMAA) VIITOTUKSEN
YLEISSUUNNITELMA

GENERALPLANEN FÖR VÄGVISNINGEN TILL
GRÄNSÖVERGÅNGSPÅLLET (VAALIMAA)

VALTIE 7, E3

RIKSVÄG 7, E3

VAJATEN 7 VIITOTUKSEDELTETTELÖ
VÄGVISNINGSNÄLEN PÅ RIKSVÄGEN 7

Suomen Helsinki - Vaalimaa
Inledning Helsingfors - Vaalimaa

Suomen Vaalimaa - Helsinki
Inledning Vaalimaa - Helsingfors

LENNINGRAD
Vaalimaa

Virojoki
HAMINA, HELSINKI
FREDRIKSHAVN
HELSINGFORS

KOTKA
KOTKA, HELSINKI
KOTKA, HELSINGFORS

RYHÄ, PYHÄ
LOVISA
LOVISA

KOCKENKILÅ
POTTA
BORGÅ
HELSINKI
HELSINGFORS

LENNINGRAD
Vaalimaa

Virojoki
HAMINA
FREDRIKSHAVN

Vaalimaa
LENNINGRAD

LENNINGRAD
Vaalimaa

Virojoki
HAMINA
FREDRIKSHAVN

Vaalimaa
LENNINGRAD

LENNINGRAD
Vaalimaa

Virojoki
HAMINA
FREDRIKSHAVN

Vaalimaa
LENNINGRAD

LENNINGRAD
Vaalimaa

Virojoki
HAMINA
FREDRIKSHAVN

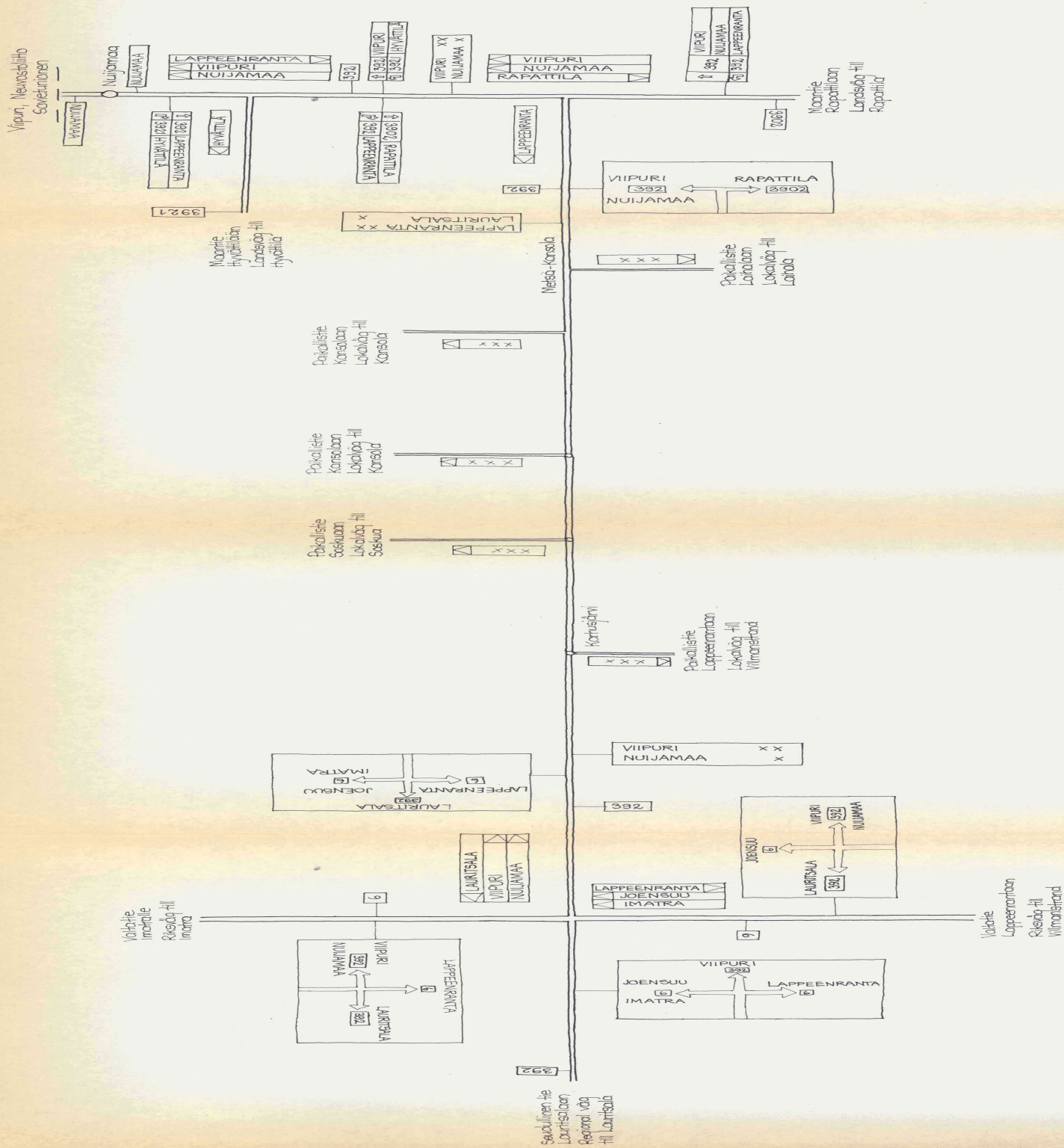
Seudullinen tie
Lappeenrantaan
Regional väg till
Villmanstrand

Maantie
Miehikkälän
Landsväg till
Miehikkälä

Värdar
Helsingfors
Riksväg till
Helsingfors

BRIDULLINEN TIE
NT 392
REGIONAL VAG
LANDSVAG 392

4.2.1983

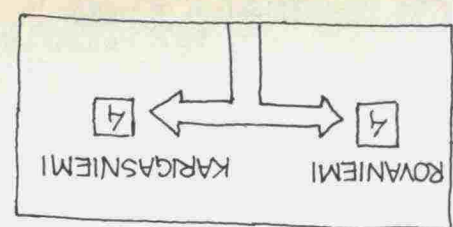
Valtatie
Karigasniemelle
Riksväg till
Karigasniemi

IVALO

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

IVALO

IVALO x

↑	9681	NELLIM
↑	968	MURMANSK
		RAJA-JOOSEPPI

896

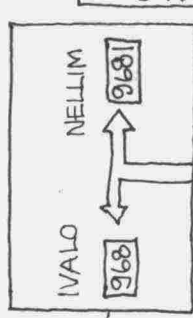
↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

Maantie
Nelliin
Landsväg
till Nellim

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

896

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

Valtatie
Rovaniemelle
Riksväg till
Rovaniemi

IVALO

4

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

IVALO

IVALO x

↑	9681	NELLIM
↑	968	MURMANSK
		RAJA-JOOSEPPI

896

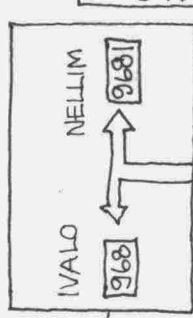
↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

Maantie
Nelliin
Landsväg
till Nellim

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

896

↑	4	
↑	968	MURMANSK
↑	9681	NELLIM

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

896

Murmansk
Neuvostoliitto
Sovjetunionen

Raja-Jooseppi

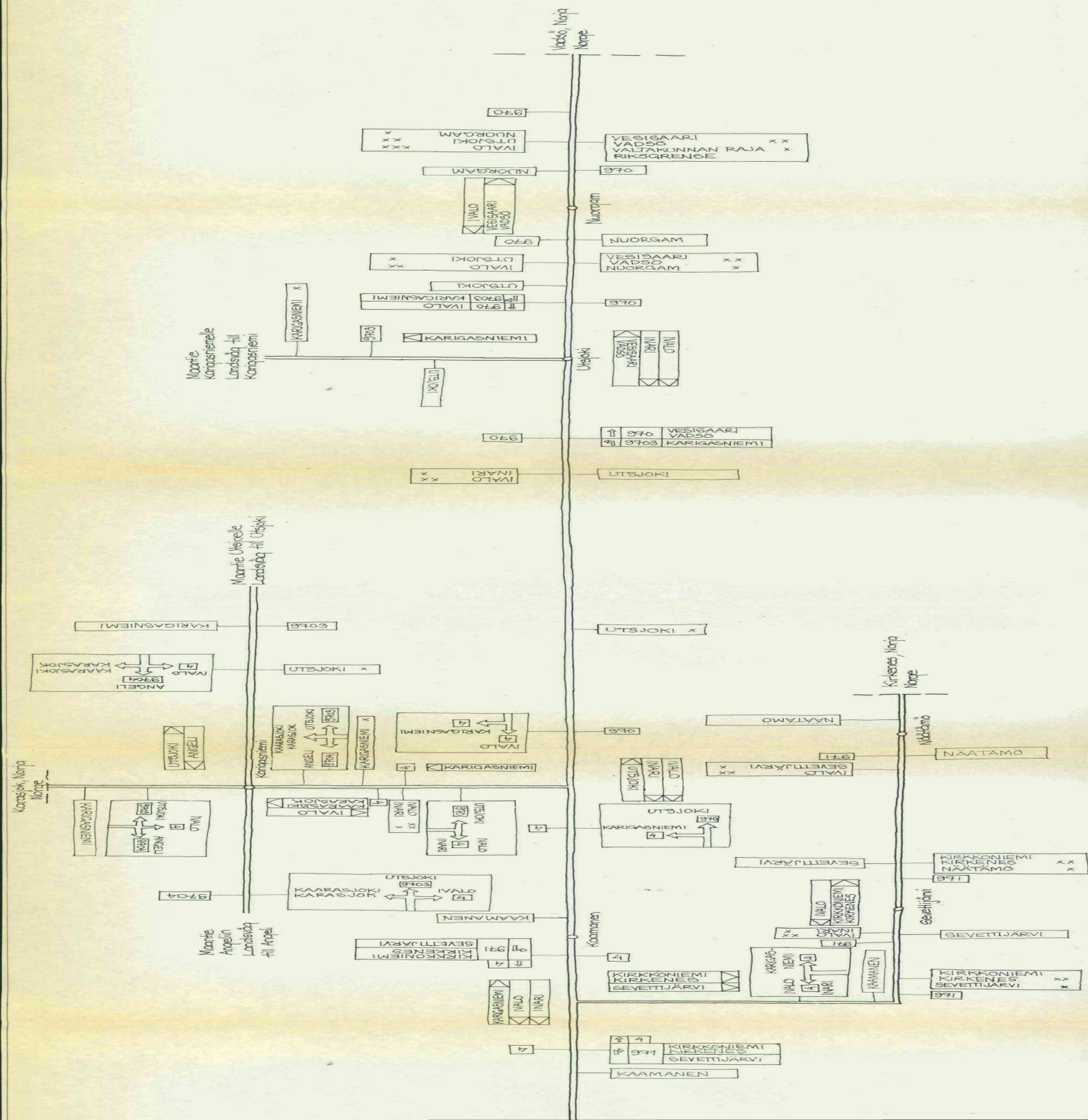
RAJA-JOOSEPPI

MURMANSK xx
RAJA-JOOSEPPI x

RAJAN YLTYSPIIKAN (RAJA-JOOSEPPI)
VIITTIKSEN YLEISSUUNNITELMA
GENERALPLANEN FÖR VÄGVISNINGEN TILL
GRÄNSÖVERGÅNGSTÄLLET (RAJA-JOOSEPPI)

MAANTIE 968
LANDSVÄG 968

4.2.1983

RAJAN YLITYSPAIKAN (ENONTEKIÖ)
VIITOITUKSEN YLEISSUUNNITELMA
GERALDPLANEN FÖR VÄGVISNINGEN TILL
GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLET (ENONTEKIÖ)

SEUDULLINEN TIE

MT 958

REGIONAL VAG¹¹

LANDSVÄG 958

☒ VIATEK OY / JRa

4.2.1983

